Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 762
Marţi 15 august 1961

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARII SĂRBĂTORI

MUNCĂ ÎNSUFLEŢITĂ ÎN SATE ŞI PE OGOARE

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

● Treierişul grîului şi secarei a fost terminat în principalele regiuni cerealiere ale ţării, cu excepţia zonelor de deal şi de munte din regiunile Oltenia şi Banat. În regiunile Mureş-Autonomă Maghiară, Braşov, Suceava şi Cluj, această lucrare trebuie grăbită folosindu-se toate forţele de lucru, astfel încît să fie terminată în următoarele cîteva zile.

● În regiunile din sudul şi vestul ţării recoltatul sfeclei de zahăr a fost realizat pe 4.440 de ha. Cele mai mari suprafeţe au fost recoltate în regiunile Bucureşti şi Banat. În cursul acestei săptămîni, ritmul recoltării sfeclei de zahăr trebuie să fie intensificat în regiunile Galaţi, Ploieşti, Crişana şi Oltenia, spre a se asigura fabricilor de zahăr sfeclă în raport cu capacitatea de prelucrare.

● În ultima săptămînă, s-au executat arături adînci de vară pe încă 434.400 de hectare, realizîndu-se pînă în prezent, pe întreaga ţară, 58 la sută din sarcina de plan. În regiunile Bucureşti, Banat, Maramureş şi Crişana ritmul arăturilor adînci a fost mult intensificat, obţinîndu-se rezultate bune. Este necesar însă ca în regiunile din Ardeal şi nordul Moldovei — ca şi în regiunile Argeş, Dobrogea, Ploieşti şi Oltenia, această lucrare să fie mult grăbită, concentrîndu-se toate tractoarele eliberate de la treeriş şi luîndu-se măsuri spre a se organiza schimburi de noapte la cel puţin 30 la sută din numărul tractoarelor.

Cu 5 zile înainte de termen

În comuna Smeeni din raionul Buzău s-a reuşit să se încheie campania de treieriş cu 5 zile înainte de termen. A fost treierat complet grîul de pe 1.100 de ha. şi orzul de pe 35 de ha.

În campania de treieriş s-au evidenţiat mecanizatorii de la S.M.T. Smeeni, printre care tovarăşii Samoilă Ion, Lupu Vasile şi Albu Alexandru.

C. BERESCU
corespondent



Gospodăria agricolă colectivă din comuna Nisipari, raionul Medgidia, a dezvoltat mult anul acesta grădina de legume. În fotografie : **un aspect de la recoltatul ardeilor.**

Brigada I e... prima

Desfăşurind cu însufleţire întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, mecanizatorii din gospodăria agricolă de stat Cobadin, raionul Negru Vodă, au obţinut pînă acum cîteva zile remarcabile succese în efectuarea arăturilor adînci de vară. Au fost arate peste 1.300 de ha. din cele 2.000 planificate. Rezultate bune s-au obţinut şi la balotatul paielor, lucrare ce s-a făcut pe mai bine de 1.400 ha.

În fruntea întrecerii socialiste s-a situat pînă acum, la aceste lucrări, mecanizatorii din brigada I de cîmp condusă de Dumitru Lazăr care au balotat paiele de pe întreaga suprafaţă şi au arat peste 450 de ha. din cele 573 planificate. Rezultate bune a obţinut, la aceste lucrări, şi brigada condusă de Ismet Muracea.

Au mărit cu 1600 de tone capacitatea de însilozare

În planul de producţie pe 1961 gospodăria agricolă de stat Runcu, regiunea Dobrogea, avea prevăzut să însilozeze recolta de porumb de pe 150 ha. Cum însă sarcina de plan pe 1962, primită recent, prevede o sporire considerabilă a numărului de animale, consiliul gospodăriei a hotărît să însilozeze recolta de porumb de pe 250 ha.

Pentru a sprijini acţiunea de însilozare, comitetul sindicatului a organizat între maiştrii agricoli o adevărată întrecere, a cărui obiectiv este : asigurarea spaţiului de depozitare, alcătuirea şi instruirea echipelor care vor lucra la însilozat şi efectuarea însilozării în condiţii bune. Desfăşurînd întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, maiştrii agricoli au curăţat şi dezinfectat toate cele 30 de gropi existente şi au săpat alte 20 de gropi în capacitate de circa 8 vagoane fiecare. De asemenea, au fost alcătuite şi instruite 6 echipe de muncitori care vor lucra la însilozat.

Veşti din comuna Recaş

La gospodăria agricolă de stat din comuna Recaş, regiunea Banat, se execută cu toate forţele arăturile adînci de vară. Pînă acum cîteva zile, s-a arat o suprafaţă de peste 480 ha., iar pe 110 ha. a fost însămînţat porumb pentru siloz.

Deoarece timpul se menţine secetos în această regiune, la gospodărie se execută irigarea culturilor prin aspersiune. Pînă în prezent au fost irigate 232 ha. cu porumb şi 30 ha. cu trifoi.

★

La gospodăria colectivă „M. I. Kalinin" din aceeaşi comună s-au executat pînă în prezent arături adînci de vară pe o suprafaţă de peste 380 ha. După ce au predat statului cerealele contractate, din veniturile obţinute s-a dat colectiviştilor drept avans bănesc cîte 5 lei la ziua-muncă.

Colectivişti ca : Ion Cizmaş, Iacob Ianculov, Petru Baci, Francisc Stricker au primit fiecare peste 2.000 lei drept avans.

IOSIF CIOSICI
corespondent

Noul cămin cultural din Zăneşti — o clădire impunătoare

De curînd, în comuna Zăneşti, regiunea Bacău, a fost terminat încă un frumos cămin cultural cu etaj, dispunînd de nu mai puţin ca 17 camere, între care : sală de bibliotecă, de muzică, de sport etc. Noua construcţie, căreia i se fac ultimele finisări, va fi dată în folosinţă în cinstea zilei de 23 August.

Această nouă realizare de folos obştesc este numai una din multele care au schimbat complet, în ultimii ani, înfăţişarea comunei. Între altele, merită să fie subliniat că satele comunei au fost electrificate (aici ridicîndu-se o uzină electrică proprie). În comună, s-au dat în folosinţă 4 şcoli cu 12 săli de clasă (între 1920—1925 aci exista o singură şcoală mică, cu 2 învăţători) **iar în prezent se construieşte a cincea şcoală elementară.**

De asemenea, pentru nevoile ţăranilor muncitori s-au construit un dispensar cu casă de naşteri, un staţionar pentru copii, 3 cămine culturale.

În cadrul căminelor culturale funcţionează 3 biblioteci cu 7.500 de volume. În comună, există şi un cinematograf care rulează filme artistice şi agrozootehnice de 3 ori pe săptămînă.

ION T. AXINTE
corespondent

Drumuri de piatră

Deşi se află în toiul lucrărilor agricole de vară, ţăranii muncitori din raionul Turnu Măgurele — mobilizaţi de comitetele de partid din comune şi de deputaţii sfaturilor populare — îşi găsesc timp şi pentru a contribui la buna întreţinere a drumurilor.

Astfel, în cadrul a multe sute de ore de muncă voluntară s-a amenajat, pe distanţă de 24 de km., drumul regional între Tr. Măgurele —Roşiori de Vede, împrăştiindu-se pietriş, balast şi piatră spartă. De asemenea, a fost amenajat şi drumul între Vîlcele—Băduleasa—Ologi pe 8 km. S-a refăcut totodată un pod de lemn pe drumul Izbiceni—Rîioasa. În prezent, se lucrează la podul de pe şoseaua Tr. Măgurele —Zlatina, pod lung de 73 m.

LINCA NAIDIN
corespondent

Delenii — astăzi

Pe vremea burghezo-moşierimii, singurele clădiri mai arătoase din comuna noastră (Deleni, raionul Vaslui — n.r.) erau primăria, o şcoală mică şi... postul de jandarmi.

Azi, cînd în comună au luat fiinţă 2 gospodării colective cu peste 1.000 de familii — toată comuna fiind colectivizată — au răsărit prin munca sîrguincioasă a oamenilor, zeci şi zeci de construcţii noi.

Numai în acest an, la cele 2 gospodării colective au fost date în folosinţă alte 8 obiective importante pentru producţie. În comună există un cămin cultural cu cinematograf şi bibliotecă cu 8.000 de volume, o şcoală nouă, un dispensar medical, oficiu poştal etc.

Şi acestea fără să mai adăugăm cele peste 200 de case noi ale colectiviştilor, dintre care unele au fost terminate chiar de curînd, precum şi zecile de case aflate în construcţie.

V. VASILIU
corespondent

INIŢIATIVA...

Stîngă Marin, şeful brigăzii întîia de mecanizare completă, se deşteaptă exact la 4 dimineaţa, de parcă ar fi sunat alături un ceas deşteptător. Îi privi pe rînd pe ceilalţi patru mecanizatori din brigadă — pe Matei Constantin, pe Ispas Ion, pe Anca Marin pe Neacşu Gheorghe. Parcă-i părea rău că trebuie să-i scoale din somn, dar ce să-i faci? Ei înşişi insistaseră să nu-i lase a zăbovi în pat peste ceasurile patru.

La consfătuirea de producţie din grupa sindicală, la care luase parte şi tovarăşul Şerban Ion, preşedintele comitetului sindicatului hotărîseră ca în cinstea zilei de 23 August, nici unul dintre ei să nu are mai puţin ca două hectare şi jumătate zilnic, deşi pămîntul era tare, arătura o executau la 28—30 de cm. şi foloseau numai două brăzdare.

— Lucrăm toate ziua? îi întrebă Stîngă Marin.

— Toată ziua, oricît o fi de greu, răspunse în numele celorlalţi, Anca Marin. Eu vreau să „fac" cel puţin 3 ha., începînd de azi. Mîine dimineaţă maistrul de cultură să măsoare cît a arat fiecare. Notăm în fiecare zi.

Matei Constantin îl privi înciudat. Se gîndea că prea ţine Anca cu tot dinadinsul să fie în frunte. Zise :

— Cum o să ari mă, trei hectare? Chiar dacă ai lucra pînă la miezul nopţii, tot nu reuşeşti... Între ora 10 şi patru după masă, e zăduf, ştii bine. Fierbe motorul.

— Uite că eu o să lucrez şi n-o să fiarbă motorul — i-o întoarse Anca.

Pe la ora 10, soarele parcă svîrlea pe cîmp aur şi aramă topită. Lucrau fără cămăşi, dar sudoarea le curgea gîrlă pe faţă. Se încinsese totul în jur — mirişted, brazdele de pămînt din arătura de alături, tractorul dogorea el însuşi.

Pînă acum, niciunul din cei cinci mecanizatori nu oprise. Deodată însă, la un capăt de tarla, Anca scoase tractorul din brazdă. Matei îl zări de departe :

— Tocmai el care zicea...!

Dar uimirea i se stinse repede. Anca se dusese pînă la fîntîna din apropiere. Scosese mai multe găleţi cu apă. Primenise apa din radiator care fierbea şi acum reintra în brazdă. Peste cîteva minute, şeful brigăzii, Stîngă Marin îl imită şi le strigă şi celorlalţi să facă la fel.

Schimbatul apei în radiator îl făcură de aproape cinci ori în ziua aceea. *Pierduseră un ceas şi ceva din timpul de lucru, dar nu 4—5 ore cum se întîmplase în ultimele zile din cauza căldurii. Fiecare mecanizator arase aproape trei hectare. Marin Anca, autorul iniţiativei, îşi întrecuse şi de data asta tovarăşii de muncă.*

A doua zi dimineaţa, cînd să pornească tractoarele, se pomeniră cu Gică Vasile, planificatorul gospodăriei, şi cu Şerban Ion, preşedintele sindicatului. Aflaseră cu toţii despre iniţiativa lor. Ei doi veniseră să-i felicite, aducîndu-le şi foaia volantă „Mecanizatorul" în care era descrisă iniţiativa folosită. Consiliul gospodăriei şi comitetul sindicatului luaseră măsuri de cu seară ca toate celelalte patru brigăzi ale gospodăriei de stat Stolnici, regiunea Piteşti, să procedeze la fel, pentru a scurta timpul de arat.

— Aceasta înseamnă că toate brigăzile îşi vor îndeplini şi depăşi angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August — se bucură Matei Constantin.

AL. RAICU

La gospodăria agricolă de stat Rifov, regiunea Ploieşti, arăturile adînci de vară sînt în toi



Mai trainică decît oţelul

Vizita de prietenie în Uniunea Sovietică a delegaţiei de partid şi guvernamentale a R.P. Romîne în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a adăugat noi şi minunate flori la buchetul dragostei şi recunoştinţei adînci pe care poporul romîn le poartă marii şi puternicii noastre prietene. La Moscova şi Leningrad, la Tbilisi şi Kiev, pretutindeni, delegaţia a fost primită şi înconjurată tot timpul de către oamenii sovietici cu o căldură frăţească, emoţionantă.

Mitingurile însufleţite la care a participat delegaţia, convorbirile pe care le-a avut cu conducători ai P.C.U.S. şi ai Statului Sovietic, comunicatul comun semnat la 11 august a.c. de tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi N. S. Hruşciov au demonstrat că deplina unitate de vederi şi de acţiune care a existat totdeauna între partidul nostru şi gloriosul partid făurit de Lenin, între Republica Populară Romînă şi U.R.S.S. are temelii de granit, că prietenia dintre cele două popoare, este mai trainică decît oţelul.

În cuvîntarea rostită la mitingul ţinut în Palatul Mare al Kremlinului, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus despre unitatea celor două partide că „ŞI-A ARĂTAT TĂRIA ŞI ATUNCI CÎND MAREA PE CARE NAVIGAM ERA LINIŞTITĂ, CA ŞI PE TIMP DE FURTUNĂ CÎND SE CUNOSC ADEVĂRAŢII MARINARI. PARTIDELE ŞI ŢĂRILE NOASTRE MERG CU HOTĂRÎRE, NEABĂTUT, ÎN CADRUL LAGĂRULUI SOCIALIST, UMĂR LA UMĂR, CA TOVARĂŞI DE NĂDEJDE, CA FRAŢI BUNI, DE NEDESPĂRŢIT, ÎN LUPTA PENTRU TRIUMFUL CAUZEI COMUNISMULUI ŞI PĂCII".

Afirmarea acestei prietenii de nezdruncinat şi a unităţii de monolit, care-s unanim aprobate de cele două popoare, este subliniată de la un capăt la altul în comunicatul comun sovieto-romîn.

În cuvîntarea tovarăşului Hruşciov la mitingul de la Kremlin şi în comunicat, înfăptuirile de pînă acum ale ţării noastre au căpătat o înaltă apreciere. „PARTEA SOVIETICĂ — se spune în comunicat — **A SUBLINIAT CU MARE SATISFACŢIE REALIZĂRILE DE SEAMĂ ALE POPORULUI ROMÎN CARE SUB CONDUCEREA AVANGĂRZII SALE ÎNCERCATE DE LUPTĂ — PARTIDUL MUNCITORESC ROMÎN — A SCHIMBAT ÎN MOD RADICAL — ÎNTR-O PERIOADĂ ISTORICĂ SCURTĂ — ÎNFĂŢIŞAREA PATRIEI SALE, TRANSFORMÎND-O DINTR-O ŢARĂ CU O INDUSTRIE SLAB DEZVOLTATĂ ŞI O AGRICULTURĂ ÎNAPOIATĂ ÎNTR-UN STAT INDUSTRIAL AGRAR DEZVOLTAT". Aceste rezultate care bucură inimile prietenilor noştri şi îi fac pe duşmani să spumege de furie sînt rezultatul firesc al hărniciei şi talentului poporului nostru condus neabătut de partid pe drumul socialismului, al întăririi prieteniei şi colaborării frăţeşti a R.P. Romîne cu ţările socialiste, al ajutorului permanent, dezinteresat, pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică. „ÎNSEMNĂTATEA ACESTUI AJUTOR CONSTĂ NU NUMAI ÎN AMPLOAREA, ÎN VOLUMUL SAU MARE, EL ARE TRĂSĂTURI CARE NU POT FI EXPRIMATE ÎN TONE SAU METRI CUBI. ÎN NICI UN FEL DE UNITĂŢI DE MĂSURĂ NU SE POATE CÎNTĂRI ÎNSEMNĂTATEA FAPTULUI CĂ ACEST SPRIJIN ESTE ÎNDREPTAT ÎN MOD CONSTANT CĂTRE DIRECŢIILE-CHEIE PENTRU FĂURIREA NOII ORÎNDUIRI, CĂ NE AJUTĂ ÎN REZOLVAREA PROBLEMELOR CREĂRII BAZEI TEHNICO-MATERIALE A SOCIALISMULUI, ALE INDUSTRIALIZĂRII SOCIALISTE, ALE RIDICĂRII ŢĂRII NOASTRE LA NIVELUL ŢĂRILOR CELOR MAI AVANSATE".**

Pentru multilateralul ajutor pe care l-am primit şi-l vom primi mereu din partea Uniunii Sovietice, delegaţia de partid şi guvernamentală a R.P. Romîne a transmis oamenilor sovietici recunoştinţa profundă, fierbinte, a poporului nostru. Construind comunismul în familia frăţească a ţărilor socialiste, strîns unite prin comunitatea de ţeluri şi interese, ajutîndu-le pe acestea să păşească în comunism, aproximativ o dată cu dînsa, în cadrul aceleaşi perioade istorice, Uniunea Sovietică dă un strălucit exemplu de internaţionalism proletar în acţiune, de aplicare a învăţăturii leniniste despre rolul primului stat socialist.

Vizita delegaţiei noastre de partid şi guvernamentale în U.R.S.S. a avut loc într-o perioadă bogată în evenimente excepţionale : publicarea proiectul de Program şi a proiectului de Statut al P.C.U.S., istorica cuvîntare a tovarăşului Hruşciov la posturile de radio şi televiziune sovietice — cuvîntare aflată şi astăzi în atenţia întregii lumi — zborul de lungă durată în spaţiul cosmic al lui Gherman Titov.

Fiecare din aceste evenimente are o importanţă covîrşitoare pentru întreaga omenire. În comunicatul sovieto-romîn se spune că reprezentanţii partidului nostru au subliniat că noul Program pe care-l va examina şi adopta Congresul al 22-lea al P.C.U.S., program pe care popoarele îl numesc deja Manifestul Comunist al epocii contemporane, „CONSTITUIE O CONTRIBUŢIE REMARCABILĂ LA DEZVOLTAREA ÎNVĂŢĂTURII MARXIST-LENINISTE, AVÎND O MARE ÎNSEMNĂTATE TEORETICĂ ŞI PRACTICĂ INTERNAŢIONALĂ".

Arătînd că între U.R.S.S. şi R. P. Romînă, între P.C.U.S. şi partidul nostru n-a existat niciodată vreo înţelegere diferită a problemelor internaţionale, a problemelor mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale şi ale construcţiei socialiste, reprezentanţii P.C.U.S. subliniază în Comunicat că Partidul Muncitoresc Romîn a fost totdeauna fidel internaţionalismului proletar şi atotbiruitoarei învăţături marxist-leniniste şi că a adus o contribuţie de seamă la cauza întăririi unităţii şi coeziunii partidelor frăţeşti şi a sistemului mondial socialist.

În comunicatul comun sovieto-romîn se acordă multă atenţie principalelor probleme ale situaţiei internaţionale. Şi de această dată, unitatea de vederi şi acţiune între cele două partide şi ţări e perfectă. Ambele părţi îşi afirmă cu tărie hotărîrea neabătută de a nu precupeţi nici un efort în lupta pentru apărarea păcii, pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. Războiul nu poate şi nu trebuie să fie folosit ca mijloc de rezolvare a litigiilor internaţionale. Încheierea Tratatului de Pace cu Germania şi normalizarea situaţiei din Berlinul occidental prin transformarea acestuia în oraş liber şi demilitarizat, înfăptuirea unei largi colaborări între ţările balcanice şi adriatice şi crearea în această regiune a unei zone a păcii, dezarmarea generală şi totală sub un eficient control internaţional, dezarmare care să includă şi interzicerea armelor nucleare, îmbunătăţirea multilaterală a relaţiilor cu toate statele indiferent de orînduirea lor socială, punerea structurii O.N.U. în concordanţă cu raportul real de forţe existent astăzi pe arena internaţională, iată doar unele dintre principalele probleme analizate de cele două părţi în cursul convorbirilor purtate. În acestea ca de altfel în toate problemele discutate, părerile au fost întrutotul identice.

„ÎN UNITATEA ŞI COEZIUNEA ŢĂRILOR LAGĂRULUI SOCIALIST, A PARTIDELOR COMUNISTE ŞI MUNCITOREŞTI, ÎN FIDELITATEA LOR FAŢĂ DE ÎNVĂŢĂTURA MARXIST-LENINISTĂ REZIDĂ PRINCIPALUL IZVOR AL FORŢEI ŞI INVINCIBILITĂŢII FIECARUI PARTID FRĂŢESC, FIECĂREI ŢĂRI SOCIALISTE ŞI A LAGĂRULUI SOCIALIST ÎN ANSAMBLU, GARANŢIA DE NĂDEJDE A ÎNAINTĂRII CU SUCCES A ŢĂRILOR SOCIALISTE SPRE COMUNISM". Aceste cuvinte din comunicatul comun sovieto-romîn sintetizează necesitatea unei tot mai strînse unităţi a ţărilor socialiste şi a partidelor de tip nou. Strîns unite, ţările socialiste formează un bastion de neclintit, invincibil, pus în slujba păcii şi fericirii oamenilor. Ţara noastră, partidul nostru, întregul nostru popor nu vor precupeţi nici un efort în lupta pentru întărirea continuă a sistemului mondial al socialismului, în fruntea căruia păşeşte marea Ţară Sovietică, constructoare a comunismului. Poporul nostru va întări şi mai mult prietenia frăţească cu oamenii sovietici, unitatea sa indistructibilă cu poporul frate sovietic şi cu toate ţările socialiste. Această prietenie şi unitate mai tari decît oţelul vor fi păzite şi apărate ca lumina ochilor, ele constituind chezăşia înaintării noastre victorioase pe drumul socialismului şi comunismului.

Cîntec şi Joc

La 12 august au început, la Bucureşti, întrecerile finale ale celui de-al VI-lea Concurs al formaţiilor artistice de amatori de la oraşe şi sate. Peste 11.000 de artişti — corişti, dansatori, solişti vocali şi instrumentişti, membri ai brigăzilor artistice de agitaţie, reprezentînd formaţii de la sate şi oraşe vor trece timp de 9 zile prin faţa juriului pentru a arăta că sînt cei mai buni dintre cei mai buni, ostaşi pe frontul artei, îndrăgostiţi de frumos, soli ai talentului multilateral al poporului nostru muncitor.

Organizat de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Consiliul Central al Sindicatelor în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului şi a celei de a 17-a aniversări a Eliberării patriei noastre, cel de-al VI-lea Concurs al amatorilor cunoaşte cea mai masivă participare de pînă acum, expresie a faptului că pe drumul strălucitor al artei păşesc an de an mii de noi oameni ai muncii. Din cele 24.000 de formaţii artistice care au participat la concurs, 6.177 sînt coruri, 9.126 formaţii de dansuri, 6.439 brigăzi artistice de agitaţie, 2.347 formaţii instrumentale. Acestora li se adaugă peste 24.500 de solişti vocali, instrumentişti, dansatori, numărul total al participanţilor cuprinşi în acest concurs depăşind cifra de 615.000.

Pe scena Teatrului C.C.S. îşi vor arăta măiestria alături de formaţiile artistice din marile întreprinderi ale ţării, cîteva mii de artişti amatori de la sate, făptuitorii recoltelor bogate, colectivişti, întovărăşiţi, mecanizatori.

Se vor înfăţişa juriului între 12—20 august coruri vestite ca cel al colectiviştilor din Chizătău, înfiinţat în 1857 de patrusprezece ţărani iobagi, cele din Domneşti-Argeş, Sălişte şi Nochrich, trişcarii din Leşul Ilvei, tulnicăresele din Cîmpeni, căluşarii din Pădureţi, fluieraşii din Cătina, Hodac şi Botuş, ţibulcarii din Lunca-Cerna şi

Finala celui de al VI-lea Concurs al formaţiilor artistice de amatori

cimpoierii din Perieni, dansatorii din Ilimbav, Ţigăneşti-Alexandria, Dăbuleni, Sînandrei şi Teregova, tarafuri din Ghighera, Băcioi, Petroşani, fanfarele din Apold, Batăr, Cozmeşti, brigăzi artistice de agitaţie ca cele ale gospodăriei colective din Sîntana, Pecineaga şi Lehliu.

11.000 de finalişti amatori din întreaga ţară vor arunca în iureşul întrecerii toată măiestria lor, dragostea pentru artă, manifestîndu-şi totodată recunoştinţa lor fierbinte pentru partid, cel care a creat condiţii minunate de viaţă poporului nostru, înfăptuind o uriaşă revoluţie culturală.

★

Cinstea de a deschide acest concurs a revenit artiştilor amatori din regiunea Maramureş. Altădată una din cele mai înapoiate regiuni ale ţării, strivită de foame, boli, analfabetism, în anii puterii populare Maramureşul înmănunchiază minunate realizări.

Minerii, muncitorii din Baia Mare şi Satu Mare, colectiviştii, tăietorii de lemne din Vişeu şi-au trimis la finală pe cei mai buni dintre ei. Pe scena Teatrului C.C.S. au primit aplauze călduroase Brigada artistică de agitaţie a Întreprinderii miniere „Petre Gheorghe" din Săsar, dansatorii Combinatului „1 Mai" din Satu Mare, solişti talentaţi ca Maria Rusu, colectivistă din satul Săsar şi alţii.

În după-amiaza primei zile de concurs au urcat pe scenă o seamă de formaţii artistice de amatori din comunele regiunii Bucureşti, regiune în întregime colectivizată.

Corul din Fierbinţi, dirijat de profesorul Petre Smărăndescu, deşi tînăr ca activitate, a adus pe scenă muzicalitate şi siguranţă interpretativă. Din repertoriul său, care cuprinde peste 60 de lucrări muzicale, spectatorii au aplaudat călduros interpretarea deosebită a lucrărilor „Mulţumire Partidului", „Balada Bărăganului" şi „Inul".

Pe membrii echipei de dansuri din comuna Ţigăneşti raionul Alexandria, aplauzele i-au însoţit aproape tot timpul cît au arătat în faţa spectatorilor măiestria şi frumuseţea dansurilor lor. Cea mai tînără echipă a finalei, cei 34 de dansatori nu depăşesc vîrsta de 20 de ani, ţigăneştenii, cu toţii colectivişti au pus în joc pasiune, suflet şi măiestrie, care au cucerit fără excepţii sala.

Taraful din Petroşani, raionul Zimnicea, alcătuit din colectivişti, a prezentat cu iscusinţă, o melodioasă suită de melodii populare dunărene. Şi fanfara colectiviştilor din comuna Uda Clocociov a interpretat pe scena concursului o suită de sîrbe şi hore teleormănene, melodii voioase, cîntate cu simţire artistică, de parcă cei de la fligorn, tubă şi trompetă nu ar fi colectivişti, care pînă acum cîteva zile au muncit în cîmp pentru ştrîngerea şi adăpostirea recoltei.

Despre viaţa colectiviştilor milionari din Lehliu Sat au vorbit pe scenă, cu mijloacele artei, membrii brigăzii artistice de agitaţie. Şi fiecare spectator a aplaudat cu căldură atît jocul colectiviştilor — interpreţi, cît şi succesele colectivei care se vor concretiza în acest an într-un venit de peste 6 milioane lei.

Seara tîrziu, formaţiile regiunii Bucureşti şi-au încheiat programul.

După ce duminică s-au prezentat în faţa juriului echipele fruntaşe în întrecere ale oraşului Bucureşti, luni dimineaţa scena Teatrului C.C.S. a revenit pentru o jumătate de zi formaţiilor artistice ale regiunii Dobrogea. O plăcută surpriză — programul şi interpretarea oferită de brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din comuna Pecineaga, raionul Măcin. Interpreţii talentaţi şi plini de vervă, au înfăţişat un sugestiv tablou al dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective din Pecineaga. Aplauzele vii cu care au fost răsplătiţi, au fost întrutotul binemeritate.

Ţibulca este un vechi instrument popular bulgăresc, cu trei coarde şi arcuş. Colectiviştii din Lunca şi Cerna medaliaţi la cel de-al V-lea Concurs, au arătat şi de astă dată că se pot cînta melodii pline de frumuseţe şi duioşie din ţibulcă, fluiere şi cavale. Pentru măiestria lor, pentru dragostea cu care reînvie folclorul dogrobean, cei 32 de colectivişti au primit aplauze călduroase.

Luni după-amiază, au apărut pe scenă artiştii amatori care reprezintă în finală regiunea Suceava.

Întrecerile continuă.

C. LUCIAN

Colectiviştii au avut oaspeţi

De curînd membrii gospodăriei colective din Lascăr Catargiu, raionul Galaţi, au primit vizita unui grup de 40 de ţărani întovărăşiţi şi cu gospodării individuale din comuna Buceşti.

Preşedintele gospodăriei colective, Costică Nastasiu, inginerul agronom Şerb Ion şi alţi colectivişti le-au ieşit în întîmpinare. A urmat entuziaste strîngeri de mîini şi urări de bun venit. Preşedintele colectivei a făcut în faţa oaspeţilor un scurt istoric al dezvoltării G.A.C. „Pionierul" de la înfiinţarea ei, cu 11 ani în urmă, şi pînă în prezent.

Din cele spuse de preşedintele gospodăriei, oaspeţii au aflat că fondul de bază se ridică la 2.250.000 lei. Gospodăria şi-a creat un sector viti-pomicol în suprafaţă de 34 ha cu vie şi 18 ha. livadă. Sectorul zootehnic dispune de 405 bovine din care 120 vaci de lapte, 1.195 ovine, 112 porcine, din care 30 scroafe şi 1.815 păsări. Din cele două milioane lei, venituri care se vor realiza anul acesta, aproximativ 500.000 lei îi va da sectorul zootehnic.

Crescînd averea obştească a crescut cu fiecare an şi valoarea zilei-muncă. Anul acesta, valoarea zilei-muncă va fi de 32 de lei.

Apoi oaspeţii din Buceşti au fost invitaţi să viziteze gospodăria, să se convingă cu ochii lor de spusele preşedintelui. Au fost vizitate grajdurile trainice construite de colectivişti, în care au putut vedea vacile bine îngrijite, care dau producţii bune de lapte; maternitatea de scroafe, cu flux tehnologic continuu, după un model al Staţiunii experimentale zootehnice Ruşeţu etc. Colectiviştii s-au arătat bucuroşi să le arate oaspeţilor animalele ce le au în primire, să le explice modul de hrănire şi întreţinere.

Rămaşi încă sub impresia celor văzute în sectorul zootehnic, oaspeţii însoţiţi de gazde s-au deplasat cu autocamioanele către tarlalele gospodăriei. Primul popas l-au făcut la noile plantaţii de viţă de vie altoită. Pe „Valea Grecii" ca şi la punctul „Movila", buceştenii au admirat imensele tarlale de floarea-soarelui şi porumb, culturi care fiind bine îngrijite promit recolte ce întrec aşteptările. Reîntorşi în sat oaspeţii şi-au manifestat dorinţa să viziteze cîteva case de colectivişti. Buceştenii s-au oprit la prima casă nouă ieşită în cale. Ograda colectivistului Neculai P. Stan s-a umplut repede, iar soţia acestuia abia prididește să răspundă la întrebări. Dănăilă Neculiţa, Glavasc Ştefan, Pavel St. Andrei întreabă dacă vaca frumoasă din fundul curţii cu cei doi viţei, sînt proprietate personală a colectivistului şi i se răspunde afirmativ. Oaspeţii mai află aici că numai anul acesta şi-au construit case noi, învelite cu tablă, peste 60 de colectivişti, că majoritatea colectiviştilor mai au încă grîu şi porumb din cantităţile primite anul trecut, deşi mulţi au mai vîndut ca să-şi cumpere mobilă, aparate de radio, maşini de cusut, motorete, biciclete.

La fierarul Ilie Milea care s-a mutat, de asemenea, în casă nouă, oaspeţii au fost întîmpinaţi cu muzică. Fanfara gospodăriei în frunte cu Ilie Milea, tocmai făcea repetiţie.

Către ora prînzului oaspeţii şi gazdele s-au adunat la căminul cultural pentru a-şi împărtăşi impresiile. Au vorbit mai mulţi întovărăşiţi din Buceşti care au arătat că au rămas profund impresionaţi de cele văzute.

„Vizita la gospodăria colectivă „Pionierul" din comuna Lascăr Catargiu, a spus Luca Tănase de la întovărăşirea agricolă „30 Decembrie", ne-a dat posibilitatea să cunoaştem îndeaproape munca şi viaţa colectiviştilor, să ne convingem odată mai mult că în gospodărie se trăieşte mai bine. Intorcîndu-mă în comuna noastră voi povesti familiei, ca şi rudelor cele văzute şi voi cere să fiu primit în gospodăria colectivă".

La fel au vorbit şi Lupu Mihai, Vasile Alexe, membri ai aceleeaşi întovărăşiri şi Paraschiv N. Aurel, Pavel St. Andrei, Luca Iancu, membrii întovărăşirii agricole „Octombrie Roşu". Ei au arătat că vor munci pentru atragerea, pe baza liberului consimţămînt, a tuturor familiilor de ţărani din Buceşti pe calea îmbelşugată a gospodăriei colective.

Petrecîndu-i, colectiviştii le-au urat drum bun celor din Buceşti şi i-au invitat să revină în mijlocul lor, la [illegible]itoarea recoltei.

ION GH. CENUŞĂ
corespondent

CONSTRUIESC UN NOU INTERNAT

La şcoala elementară de 7 ani din comuna Alioş, raionul Lipova, lucrările de pregătire pentru deschiderea noului an şcolar sînt în toi.

Avînd sprijinul gospodăriei colective, al sfatului popular şi al comitetului de părinţi conducerea şcolii s-a preocupat cu simţ de răspundere de executarea la timp a lucrărilor de tencuială şi zugrăvire.

In scopul măririi spaţiului necesar găzduirii elevilor din satele ce aparţin comunei, au început lucrările de construire a unui nou internat compus din 2 dormitoare, spălător, cămară pentru alimente, bucătărie şi sală de mese. Intr-o adunare populară, locuitorii comunei au hotărît să construiască acest internat prin contribuţia cetăţenilor.

In aceste zile, zeci de ţărani muncitori din localitate lucrează voluntar la ridicarea noii construcţii, iar gospodăria agricolă colectivă din comună transportă fără plată materialul de construcţie. Prin demolarea a două construcţii vechi s-au recuperat 30 de m.c. de piatră brută pentru fundaţii, 12.000 ţigle, 11.000 de cărămizi, 7 m.c. de grinzi, 2 m.c. de şipci etc.

Paralel cu ridicarea internatului s-a lucrat şi la instalaţia pentru iluminarea electrică a claselor şcolii.

Pînă în prezent la lucrările de construire a internatului şi de electrificare a şcolii s-au obţinut economii în sumă de 45.000 de lei.

W. FRANCISC
corespondent

Din carnetul corespondentului voluntar

„Mureşule-n apa ta, nu mai curge lacrima..."

Mureşul – rîu bătrîn cu apă limpede şi rece ce străbate neobosit Transilvania – scaldă în drumul său spre Tisa şi hotarele a numeroase localităţi din raionul Arad. De-ar putea grăi, el ne-ar povesti multe despre vrednicia colectiviştilor din comunele şi satele pe unde trece ca, de pildă, Mîndruloc, Vladimirescu, Pecica, Felnac, Sînpetru-German, Şemlac, despre blocurile noi în care locuiesc muncitorii Aradului, care în trecut îşi duceau greul vieţii în cocioabe sărăcăcioase. Ne-ar povesti despre vremurile cînd pe uliţele satelor arădene zeci de cerşetori îngheţaţi de frig, schilozi sau orbi – mulţi avînd decoraţii din război pe piept – cerşeau o bucată de pîine, sau despre vremurile cînd în viile Pincotei, Şiriei, Covăsînţului, ţăranii culegeau strugurii de pe pămînturile chiaburilor cu botniţe la gură.

★

La 23 August 1944, apa Mureşului a adus în revărsarea ei zvonul unor vremuri noi, luminoase. Patria noastră se elibera de sub jugul fascist, pornea desferecată spre o viaţă nouă.

După aproape 17 ani, am colindat din nou comunele şi satele raionului Arad. M-am crezut rătăcit admirînd noua faţă a comunelor Curtici, Nădlac, Şiria, Vinga, Sînpetru-German şi altora care s-au schimbat radical în anii puterii populare. Tinerii care în urmă cu 16–17 ani păzeau oile şi viţele chiaburilor din Şiria, Sebiş, Pîncota, Nădab sau Şimand sînt astăzi colectivişti fruntaşi, mecanizatori, muncitori în fabricile arădene.

Duminicile trecute m-am abătut şi pe la cîteva cămine culturale din raion unde am văzut multă însufleţire şi veselie. Se interpretau cîntece ce preamăreau vremurile noastre noi, am văzut în ritmul horelor flăcăi chipeşi şi fete cu obrajii îmbujoraţi. Pe terenurile sportive unii jucau fotbal, alţii – volei, handbal sau oină, întrecîndu-se în cadrul tradiţionalei „Cupa Agriculturii".

N-am mai văzut flăcăi ca cei din urmă cu aproape două decenii ale căror chiuituri aduceau a haiducie, fete cu obrajii ofiliţi, copii plîngînd de foame, supţi de sărăcie.

Am ciocnit cu colectiviştii cîte un pahar de vin roşu ca obrajii fetelor, ba chiar două, cînd am aflat că raionul Arad este complet colectivizat, în fiecare comună existînd cămin cultural, baze sportive, dispensare, biblioteci.

În comunele raionului Arad ţăranii colectivişti şi-au construit mii de case noi, au introdus lumină electrică, şi-au cumpărat aparate de radio, maşini electrice de spălat, maşini de cusut, biciclete şi motociclete. Belşugul şi bunăstarea aduc în fiecare casă bucurii trainice, minunate.

Acum Mureşul în revărsarea lui spre Tisa duce cu sine frînturi din simfonia entuziastă a măreţelor transformări ce le înfăptuiesc sub conducerea înţeleaptă a partidului, oamenii muncii romîni, germani, maghiari, slovaci şi sîrbi din raionul Arad.

ION COŢOI
corespondent

Pentru buna gospodărire

Membrii gospodăriei colective şi întovărăşiţii din comuna Podenii Noi, raionul Teleajen, au transportat de curînd toate materialele necesare terminării construcţiei căminului cultural din satul Podeni şi a unei săli de clasă la şcoala din satul Popeşti. Cu ajutorul lor a fost extinsă şi reţeaua electrică pe o distanţă de 3.000 m.

Mobilizaţi de sfatul popular al comunei, numeroşi tineri şi vîrstnici au reparat două podeţe şi trei fîntîni, au pietruit şoseaua pînă la ieşirea din comună şi au desfundat şanţurile pe o lungime de 2 km. Totodată, colectiviştii şi întovărăşiţii au împrejmuit şcolile din satele Valea Dulce şi Popeşti pe o lungime de 80 m. Aceste lucrări au fost executate prin muncă patriotică şi cu sume din contribuţie voluntară, realizîndu-se economii în valoare de 6.200 lei.

Nici colectiviştii şi întovărăşiţii din comuna Bălţeşti nu s-au lăsat mai prejos. În dorinţa de a-şi gospodări cît mai bine comuna, ei au pietruit şoseaua pe o lungime de 3.000 m., au curăţat şanţurile de scurgere a apei pe o lungime de 600 m. au reparat două poduri şi două fîntîni. În prezent se munceşte cu însufleţire pentru extinderea reţelei electrice în întreaga comună.

VASILE C. ENESCU
corespondent

O nouă promoţie de mecanici agricoli

Încă o promoţie de mecanici agricoli, absolvenţi ai şcolii profesionale de mecanici agricoli din Huşi, au plecat de curînd în S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile din regiunea Iaşi, unde au fost repartizaţi.

Printre cei 48 de absolvenţi se află şi tinerii mecanizatori Stegaru Nicolae, Ambrozie Gheorghe, Brad Petru, Cîmpeanu Aurel, Carp Iosif şi alţii care, în decursul celor 3 ani de şcoală, s-au străduit să fie întotdeauna fruntaşi la învăţătură şi practică. Ei au trecut examenul de absolvire numai cu calificativele de „bine" şi „foarte bine".

Mergînd în unităţile agricole socialiste, tinerii absolvenţi s-au angajat să aplice în producţie toate cunoştinţele primite în şcoală, să lupte cu hotărîre pentru a contribui la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste.

C. AUREL
corespondent

Ieri şi azi la Anghineşti

Satul Anghineşti din raionul Curtea de Argeş era cunoscut în trecut ca multe altele drept unul din cele mai înapoiate sate din regiunea Argeş. Locuitorii acestui sat trudeau de se speteau pe moşiile lui Petre Rudeanu şi Mişu Goangă. Rodul muncii lor umplea magaziile celor doi moşieri, iar ei erau nevoiţi iarna, să cerşească pe la porţile bogătaşilor o bucată de mămăligă pentru a nu le muri copiii de foame. În Anghineşti nu exista şcoală, iar de cămin cultural, bibliotecă şi dispensar, nici nu se pomenea. Peste 90 la sută din locuitorii satului erau analfabeţi, iar mai mult de jumătate sufereau de pelagră, tuberculoză şi alte boli.

Era şi firesc să existe un număr mare de bolnavi, deoarece majoritatea anghineştenilor locuiau în bordeie şi cocioabe întunecoase, acoperite cu paie. Cînd ploua scoteau cu oalele apa din bordeie.

În anii regimului democrat-popular însă, viaţa anghineştenilor şi aspectul satului lor s-a schimbat cu desăvîrşire. Locul bordeielor şi al cocioabelor, l-au luat casele frumoase şi încăpătoare. Moartea nu mai seceră vieţile ca acum douăzeci de ani, cînd nici nu călca picior de medic prin acest sat. Ţăranii muncitori primesc astăzi asistenţă medicală gratuită la dispensarul comunal.

Pentru lichidarea definitivă a analfabetismului, a luat fiinţă în centrul satului Anghineşti o şcoală frumoasă şi spaţioasă. În curtea acestui lăcaş de cultură, utemiştii din sat au plantat pomi fructiferi şi au amenajat rînduri de flori care dau şcolii un aspect deosebit de plăcut.

Spre trezirea dragostei pentru citit a tinerilor, precum şi a vîrstnicilor, utemista Bănică Georgeta, directoarea şcolii din Anghineşti, a făcut afişe cu coperţile cărţilor, vitrine cu diferite cărţi noi etc. În urma aplicării acestei metode, biblioteca a fost „asaltată" de numeroşi cititori tineri şi vîrstnici. Mulţi dintre cei care pînă mai ieri erau analfabeţi, astăzi şi-au format biblioteci personale cu zeci de volume.

Îndrumaţi de organele de partid şi sprijiniţi de comitetul executiv al sfatului popular comunal Tutana, tinerii din satul Anghineşti, printre care deputatul Leaşcu Ion şi utemistul Ion Neculcea, au construit prin muncă patriotică două fîntîni în islaz şi şase diguri în lunca rîului Argeş.

Pe moşiile lui Mişu Goangă şi Petre Rudeanu, unde slugăreau din zori şi pînă-n noapte anghineştenii şi nopteştenii, se află mîndra gospodărie agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" înfiinţată în primăvara anului 1952. În cei nouă ani de existenţă, harnicii colectivişti au reuşit să-şi îndeplinească cele mai îndrăzneţe visuri. De curînd, au sărbătorit un eveniment deosebit de important: terminarea radioficării şi electrificării întregului sat.

VASILE ISPĂŞOIU
corespondent

Avansul

— Dumitale ţi s-a-ntîmplat să ai o bucurie care să-ţi provoace încurcături?

— Aşa ceva încă nu!

— Eu am păţit-o! zice colectivistul Ştefan Răducanu din comuna Fierbinţi, raionul Urziceni. Pîn-ajungem la cămin, ţi-o povestesc...

Răducanu rupe din mers o frunză din duzii ce străjuiesc de-o parte şi de alta centrul comunei.

— Şi cum îţi spuneam, continuă el, colectiva noastră e tînără. N-are decît un an — adică cum s-ar spune primul an cu prima recoltă. Au muncit oamenii cu tragere de inimă. Nu-i vorbă că şi statul ne-a încurajat cu credite, seminţe, maşini de la S.M.T. şi altele Buun!... (şi mai rupe o frunză). Acu', sîmbăta trecută sîntem anunţaţi că duminică dimineaţa se va da avansul de 40 la sută la grîu. Vin acasă şi-i spun femeii: „Nevastă, pregăteşte sacii că mîine-avem o bucurie!". „Se dă avansul la grîu!" zice ea. „Da' de unde ştii?" „Păi dacă-mi spuseşi de saci!". Avea dreptate... Duminică dimineaţa, toată lumea prezentă la sediul colectivei. „Ai auzit?" mă-ntreabă Ion Florea Dumitru. „Ce s-aud?". „Am depăşit recolta planificată la hectar!". „Să fie sănătoasă! zic. Tu cîte zile-muncă ai?". „Păi am 245". „Eu, cu familia, am 380!". „Ferice de voi! zice Florea. Aud că avansul o să fie de cîte două kilograme şi opt sute la zi-muncă"... Începusem să fac feţe-feţe...

— De ce?

— Stai să vezi! Apare preşedintele colectivei, Ciuceanu Ştefan — ţăran de-al nostru din Fierbinţi. Ţi-am spus că-i şi deputat în Marea Adunare Naţională? Mai erau şi instructorul de partid Ţincu Teodor şi Petre Partenie, secretarul comitetului de partid. Mă rog, nu era o zi ca oricare alta. Primeam doar primul avans în natură. Preşedintele citeşte darea de seamă, făcînd o expunere lămuritoare asupra planului de dezvoltare economică a gospodăriei apoi trece la grîu: asta-i producţia obţinută, atît pentru sămînţa datorată, atît pentru muncile S.M.T., contractul cu statul, sămînţă pentru anul viitor şi 4 la sută pentru fondul de ajutorare al bătrînilor. După aia zice preşedintele: „Trebuie să scoatem în evidenţă o serie de tovarăşi care au lucrat în mod deosebit — şi numai ce-aud: Răducanu Ştefan pentru 380 de zile-muncă primeşte 1064 de kilograme de grîu...". Mi se muiaseră genunchii...

— De bucurie!

— De bucurie ca de bucurie, da' şi pentru încurcătura ce-mi provoca bucuria asta.

— De ce, nene?

— Văd că nu-ţi dă cu gîndul! zice voios colectivistul. Da' cam cîte kilograme de grîu intră într-un sac, te pricepi dumneata?

— Să zic... 50?

— Zi fără grijă 70. Şi dacă faci o mică socoteală, vezi că la 1064 de kilograme îţi trebuie 15 saci.

— E clar!

— O fi clar cînd ai toţi sacii, dar cînd vezi că-ţi lipsesc cinci, e clar... că n-ai fost prevăzător. Acu-i drept că-mi tot spusese nevasta să mă-ngrijesc din vreme de saci, că... da' eu, de colo: „Ce te pricepi tu? Şi uite c-avusese ea mai multă glagorie la cap. Vorba-i, ce te faci, nea Ştefane, să nu ridă oamenii de tine cînd or vedea că trebuie să faci două drumuri, fiindcă nu te-ai îngrijit nici măcar să afli cît grîu se dă avans la ziua-muncă. Il iau deoparte pe Cristea Constantin: „Măi nea Cristeo, împrumută-mi cinci saci pîn-acasă... că eu uitai să-i iau pe toţi". Mi-a dat omul; el primea grîul mai tîrziu şi aveam timp să-i aduc pînă atunci. Şi uite-aşa am ieşit din încurcătură şi mi-a fost bucuria, bucurie. Acu-nţelegi de ce spuneam că sînt şi bucurii care-ţi pot provoca încurcături?

— Am înţeles şi cred... c-ai înţeles şi dumneata.

— Am înţeles, zice el rîzînd, că trebuie să mă-ngrijesc din vreme, că acu'-acu' vine şi împărţirea porumbului şi... parcă văd că iar n-o să-mi ajungă sacii!

VALERIU FILIMON

Au primit un nou avans bănesc

Gospodăria agricolă colectivă „Dezrobirea" din Epurenii-Huşilor a repartizat zilele trecute cel de-al doilea avans bănesc.

Din vînzarea către stat a produselor vegetale şi animale colectiva a realizat pînă în prezent venituri de aproape 700.000 lei, cu peste 200.000 lei mai mult decît anul trecut.

Printre colectiviştii care au primit cele mai mari avansuri băneşti se numără Tănase Ion, Costea Gh. Ion, Băhnaru V. Niculae, Avram Constantin, care au efectuat între 250 pînă la 400 de zile-muncă. În curînd gospodăria va repartiza membrilor şi avansul de 40 la sută în produse.

A. C.
corespondent

Ca avans: 3 kg de grîu la ziua-muncă

De curînd, membrii gospodăriei colective din Tabăra, raionul Iaşi, au primit avansul de 40 la sută din noua recoltă de grîu. Pentru fiecare zi-muncă gospodăria a repartizat cîte 3 kg. de grîu. Colectiviştii Gheorghe Chişcă, Alecu Ciornea, Gheorghe Luca, Dumitru Apostol, Anghel Căliman şi mulţi alţii şi-am umplut hambarele cu grîu, primind fiecare cîte 1.300—1.600 de kg.

LUCA MIHAI
corespondent

CE SĂ CITIM

TEODOR MAZILU – „Bariera"

— Editura Tineretului —

Romanul „Bariera" al tînărului scriitor Teodor Mazilu oglindeşte vechea periferie bucureşteană, într-un mod cu totul nou în raport cu cei mai mulţi dintre predecesorii săi. Nou, în sensul că în centrul cărţii sale nu se află apaşii, borfaşii, artiştii rataţi sau micii burghezi, ci muncitorii, proletarii. Accentul nu va cădea prin urmare, pe pitoresc şi senzaţional, ci pe problematica morală şi politică a clasei muncitoare.

Eroul principal al romanului, nea Viţu, este un muncitor metalurgist, dotat cu un ascuţit simţ al umorului şi mînuind dibaci ironia; el îşi bate joc de moravurile burgheze şi se străduieşte să-i facă pe toţi muncitorii să se lepede de prejudecăţile pe care clasele exploatatoare le-au cultivat în rîndurile lor, să înveţe să privească lucid viaţa, să-şi cunoască interesele şi să lupte pentru a cuceri o viaţă nouă.

Descriindu-l în sînul familiei şi al prietenilor săi din cartier, autorul ni-l înfăţişează plin de umanitate, de o inteligenţă scăpărătoare, capabil de acţiuni eroice.

Comunist, Viţu participă activ la un act de sabotaj (acţiunea cărţii se petrece în timpul războiului antonescian şi se termină odată cu Eliberarea Patriei de sub jugul fascist) îşi asumă sarcina de a transporta un camion de arme necesare muncitorilor în vederea insurecţiei. Prins de agenţii siguranţei, el se dovedeşte şi în cursul anchetei, un om dintr-o bucată, care, prin siguranţa şi calmul său, îi domină pe duşmani. Condamnat la moarte, Viţu nu cade pradă deznădejdii. Conştiinţa de muncitor şi comunist care şi-a făcut datoria îi dă puterea să înfrunte cu curaj pe temnicerii şi ucigaşii săi.

Roadele activităţii pe care a desfăşurat-o în cartierul Rahovei şi în uzina în care a lucrat, se văd în timpul insurecţiei armate de la 23 August, cînd oamenii pe care el i-a pregătit şi luminat, se înrolează în lupta pentru distrugerea hoardelor hitleriste. Treispemii, Tutuleasca sînt ucenicii lui Viţu în înţelegerea evenimentelor şi, prin lupta lor, ei îl continuă şi-l omagiază pe acesta.

E. L.



Laboranta Călin Puica de la I.C.H.V. Bucureşti este o pasionată iubitoare a florilor. Zilnic ea urmăreşte, făcînd observaţiile cuvenite, procesul de dezvoltare a plantelor din colecţia floricolă a institutului.

Nici o casă fără cititori

În cuprinsul raionului Huşi, activitatea de răspîndire şi popularizare a cărţilor la sate înregistrează succese de seamă. Printr-o activitate susţinută bibliotecarii de la sate traduc în fapt lozinca: „Nici o casă fără cititori".

La cele 76 biblioteci săteşti şi comunale din raion au fost înscrişi de la începutul anului şi pînă în prezent un număr de 22.985 de cititori, cărora le-au fost difuzate 133.495 de volume.

A. CIULEI
corespondent



Bătrînul Melinte Fordon este unul dintre cei mai activi cititori ai bibliotecii căminului cultural din comuna Lunca, regiunea Crişana. De cîte ori are vreo nelămurire, el o roagă pe bibliotecara Măduţă Viorica să-l lumineze. Nimic mai plăcut pentru tînăra bibliotecară decît să-i tîlmăcească pe îndelete bătrînului sensul vreunei slove neînţelese de el.

GOSPODĂRII DE STAT FRUNTAŞE PE ŢARĂ

Roadele puternicului sprijin al activităţii sindicale

Cu cîteva zile în urmă, la gospodăria agricolă de stat „Ioşia", regiunea Crişana, a fost mare sărbătoare: colectivului de muncă al gospodăriei i s-a decernat Steagul roşu de producţie de unitate fruntaşă pe ţară al C.C. al Uniunii Sindicatelor muncitorilor din întreprinderile şi instituţiile agricole şi al Ministerului Agriculturii. Această înaltă distincţie a fost acordată pentru rezultatele bune obţinute în producţia zootehnică şi cerealieră anul trecut.

PLANUL ECONOMIC REALIZAT ŞI DEPAŞIT LA TOŢI INDICII

Aşezată în jurul oraşului Oradea, gospodăria agricolă de stat „Ioşia" şi-a dezvoltat în mod deosebit sectorul zootehnic şi legumicol, contribuind prin aceasta la o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu produse animale şi vegetale. Sectorul zootehnic cuprindea, la sfîrşitul anului trecut, 828 taurine (din care 250 de vaci de lapte), 15.083 porcine (din care 500 scroafe), 1.790 ovine şi 8.931 păsări-matcă.

Gospodăria mai posedă şi o staţie de incubaţie cu o capacitate de producţie de 500.000 de ouă şi un atelier pentru producerea de preparate de carne cu o capacitate de lucru de 300 de tone anual.

Anul trecut, planul de producţie la lapte a fost depăşit cu 287 de litri pe cap de vacă furajată, realizîndu-se 3.287 litri faţă de 3.000 de litri, cît era planificat. De asemenea, planul de producţie a fost depăşit la sporul de creştere în greutate la porcine, la lînă etc. Din celelalte sectoare gospodăria a dat peste plan 318 tone de legume, 105 tone de grîu, 123 de tone de porumb boabe etc.

Trebuie subliniat totodată, că preţurile de cost, atît în sectorul vegetal cît şi în cel zootehnic, au fost reduse, gospodăria obţinînd o economie la cheltuielile de producţie de 2.686.000 lei.

Acest succes a contribuit ca activitatea gospodăriei să se încheie cu un beneficiu de 2.951.000 faţă de 1.456.000 lei cît fusese planificat.

Cum s-a reuşit ca la G.A.S. Ioşia toate sectoarele de activitate să fie rentabile? Răspunsul poate fi formulat pe scurt astfel: organizîndu-şi temeinic procesul de producţie, desfăşurînd o muncă sîrguincioasă pentru ridicarea continuă a calificării profesionale a oamenilor, îndrumînd şi controlînd în permanent munca lor, consiliul gospodăriei şi comitetul sindicatului au creat un puternic avînt în masa salariaţilor, pentru obţinerea unor rezultate cu care să se poată mîndri.

Cu sprijinul şi sub îndrumarea organizaţiei de partid, comitetul sindicatului a organizat temeinic activitatea grupelor sindicale de la cele patru secţii ale gospodăriei. Repartizîndu-se membri ai comitetului sindicatului pentru a răspunde la cîte o grupă de buna desfăşurare a întrecerii socialiste între muncitori, de organizarea şi ţinerea la timp a consfătuirilor de producţie, de extinderea metodelor înaintate şi de popularizarea fruntaşilor în producţie, s-a reuşit ca activitatea sindicală să constituie o pîrghie puternică pentru mobilizarea lucrătorilor gospodăriei la îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor ce le revin.

Cea mai mare contribuţie la realizarea beneficiilor arătate mai sus a fost adusă de către secţia a IV-a a gospodăriei (îngrăşătoria de porci) care a dat peste plan un beneficiu de 811.000 lei, urmată de secţia a 2-a Faţanoş şi de secţia a 3-a, Santău.

La toate secţiile comitetul sindicatului a urmărit ca propunerile făcute de muncitori la consfătuirile de producţie să fie traduse în viaţă. De exemplu, muncitorii din sectorul zootehnic au propus la consfătuirile de producţie să se efectueze selecţia continuă a vacilor, a scroafelor, oilor şi păsărilor pentru turma de bază, — să fie organizate însămînţările artificiale şi în sectorul ovin, să se ia măsuri pentru combaterea sterilităţii unor vaci de la secţia Faţanoş, să se efectueze monta dublă la scroafe, să se facă periodic controlul gestaţiei la vaci. Toate cele propuse au fost realizate. De asemenea, propunerile cu privire la folosirea deşeurilor industriale (lapte tras, gozuri valoroase, borhot lichid) în hrana animalelor, sau folosirea coteţelor mobile în timpul verii, pentru creşterea păsărilor, au fost aplicate cu succes, obţinîndu-se rezultate foarte bune.

Comitetul sindicatului a sprijinit permanent iniţiativele preţioase ale şefilor de secţii, îndemnîndu-i pe muncitori să lupte pentru continua creştere a volumului producţiei şi pentru scăderea preţului de cost. Aşa a fost, de pildă, iniţiativa cu privire la utilizarea terenului neproductiv din incinta secţiei îngrăşătorie şi recuperarea integrală a furajelor împrăştiate prin manipulare la arioaie transferîndu-se aici 340 de ovine pentru recondiţionare şi reducîndu-se astfel cheltuielile de furajare.

Merită a fi scos în evidenţă faptul că conducerea gospodăriei a luat măsuri pentru ţinerea unei stricte evidenţe a rezultatelor obţinute în întrecerea socialistă, organizată pe întregul ciclu de producţie, la care comitetul sindicatului a antrenat peste 94 la sută din salariaţii gospodăriei.

Un puternic stimulent în desfăşurarea cu rezultate tot mai bune a întrecerii socialiste, l-a constituit decernarea la sfîrşitul fiecărei luni, a fanioanelor roşii de brigadă fruntaşă şi de secţie fruntaşă.

În jurul rezultatelor întrecerii socialiste — atît între mecanizatori cît şi între mulgători, îngrijitori de porcine şi de păsări, ciobani etc. comitetul sindicatului a făcut o largă publicitate la gazetele de perete, în foaia volantă şi chiar în presa regională.

Comitetul sindicatului a sprijinit în mare măsură iniţiativa consiliului gospodăriei de a se organiza hozrasciotul pe secţii şi brigăzi, în cele mai bune condiţii, mobilizîndu-i pe muncitori să lupte pentru economii cît mai importante.

În acest scop, la consfătuirile de producţie au fost invitaţi adeseori tovarăşi din serviciul contabilităţii, spre a prezenta rapoarte cu privire la îndeplinirea planului de venituri şi cheltuieli.

Trebuie subliniată şi atenţia pe care a acordat-o comitetul sindicatului propunerilor valoroase de inovaţii şi raţionalizări. În sectorul vegetal, de exemplu, s-a aplicat între altele recoltatul şi treieratul rapiţei în două faze, prin adaptarea combinei C-1; la secţia îngrăşătorie s-a introdus un dispozitiv automat la turnul de apă, pentru înlesnirea alimentării cu apă; tot aci s-au construit rampe pentru descărcarea furajelor.

Faptul că în 1960 comitetul sindicatului a desfăşurat o muncă rodnică, pe care o continuă cu bune rezultate şi acum face ca planul de producţie să fie îndeplinit şi depăşit şi în acest an de absolut toate sectoarele de activitate ale acestei unităţi fruntaşe.

V. CAZACU

La G. A. C. Cîţcău

Se alocă bani la fondul de bază în tot cursul anului

Dacă ar fi să socotim lucrările numai după terenul agricol de care dispune, gospodăria colectivă din Cîţcău, regiunea Cluj, e o unitate dintre cele mijlocii. Ea dispune de 850 de ha dintre care mai puţin de 400 de ha, arabil. Cu chibzuinţă, pricepere şi hărnicie membrii săi au transformat-o doar în cîţiva ani într-o unitate puternică, armonios dezvoltată. Ocupaţiilor de bază tradiţionale — cultura grîului şi porumbului şi creşterea animalelor, — li s-a adăugat în gospodăria colectivă altele noi. Au fost plantaţi pomi fructiferi, s-au amenajat sere pentru producerea de legume timpurii, au fost înfiinţate ateliere pentru confecţionarea de pălării şi mături.

Pînă la sfîrşitul acestui an, gospodăria colectivă din Cîţcău va realiza un venit bănesc de peste 2.120.000, adică peste 249.000 de lei în medie la suta de hectare teren agricol. Condiţia hotărîtoare pentru obţinerea acestor succese şi care asigură altele, mai mari, în viitor, a fost continua sporire a fondului de bază. Este caracteristic pentru activitatea de producţie a acestei gospodării faptul că fondurile indivizibile au fost an de an alimentate cu sume tot mai mari de bani şi nu spre sfîrşitul anului de producţie respectiv, ci începînd chiar din primele luni.

Pe primele două trimestre ale acestui an, la fondul de bază s-a repartizat peste 100.000 de lei, reprezentînd o treime din cît s-a prevăzut pînă la sfîrşitul anului.

Raportat la suta de hectare teren agricol, fondul de bază a crescut de la 59.800 de lei în 1952, la 250.000 de lei în 1960 şi la peste 296.000 în acest an.

Repartizarea la fondul de bază a unor mari sume de bani începînd din primele luni ale anului, a avut un mare rol în sporirea veniturilor gospodăriei. Iată un exemplu edificator care subliniază aceasta. În luna februarie 1961, la capitolul fondului de bază „Acumulări în construcţii..." s-au adăugat vreo 20.000 de lei, reprezentînd valoarea a 2 sere în suprafaţă de 400 m.p. Suma investită este, după cum se vede relativ mică, dar prin construirea serelor şi folosirea lor, gospodăria a încasat în mai puţin de trei luni peste 40.000 lei — costul legumelor şi zarzavaturilor timpurii valorificate. Gospodăria şi-a făcut o plantaţie de pomi fructiferi în suprafaţă de 20 de hectare, care se adaugă la plantaţia veche, intrată pe rod, de 29 ha. De altminteri din fondul de bază în valoare de peste 2.500.000 de lei, capitolului „Acumulări în construcţii, plantaţii, inventar gospodăresc şi amenajări tehnice" îi revine suma cea mai mare — peste 1.200.000 de lei. Prin alocări la fondul de bază, gospodăria a executat 2 grajduri pentru 200 de animale mari, o maternitate pentru scroafe, o îngrăşătorie de porci, cele două sere, un atelier mecanic etc. Acum sînt în curs de construcţie încă un grajd pentru 100 de capete şi o seră.

Numărul construcţiilor zootehnice va spori continuu ca urmare a creşterii efectivelor de animale. Colectiva din Cîţcău are de pe acum peste 23 taurine la suta de hectare teren agricol, dintre care 10 vaci. Spaţiul de adăpostire a animalelor ce va fi asigurat pînă la sfîrşitul anului îi dă posibilitatea să sporească şi mai mult, într-un timp scurt, efectivele de animale.

Paralel cu grija de a se aloca fondului de bază mari sume de bani în tot cursul anului, colectiviştii de aici acordă atenţia cuvenită şi creşterii procentului din veniturile băneşti ce se alocă fondului indivizibil. În primii doi-trei ani după înfiinţarea gospodăriei, la fondul de bază nu se repartizau mai mult de 12 la sută din veniturile băneşti. Acum însă, fondul de bază este alimentat anual cu 15 la sută şi chiar mai mult din banii încasaţi prin valorificarea producţiei. Astfel se creează condiţii pentru investirea unor sume mai mari de bani în scopuri productive cu toate efectele pozitive ce decurg din aceasta: posibilitatea pentru colectivişti de a avea mai mult de lucru în gospodăria obştească, creşterea valorii zilei-muncă etc. Tocmai aceste investiţii productive făcute de gospodărie au făcut cu putinţă ca valoarea zilei-muncă să crească de la 17 lei cît a fost în primii ani, la peste 30 de lei, cît va fi anul acesta. Totodată, valorificînd un mare sortiment de produse, începînd chiar din primăvară — legume şi zarzavaturi, produse alimentare, fructe, pălării şi mături, grîu şi porumb — gospodăria repartizează regulat membrilor săi avansuri băneşti. La fiecare două luni colectiviştii din Cîţcău primesc drept avans cîte 10 lei la ziua-muncă. Este firească deci, strădania lor susţinută pentru continua întărire a gospodăriei colective.

T. CERNEANU



La gospodăria colectivă din Bălţăteşti, raionul Hîrşova, se încarca în autocamioane păsări pentru staţiunile de pe litoral.

În raionul Tîrgovişte

Rezultate meritoase dar şi unele rămîneri în urmă

Însufleţiţi de apropierea măreţei zile de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Tîrgovişte — colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani muncitori cu gospodărie individuală — dau zor, neprecupeţind nici un efort, pentru a termina cît mai grabnic lucrările agricole de vară. Astfel, la sfîrşitul săptămînii trecute în comunele Băleni Romîni, Băleni Sîrbi şi alte cîteva se treiera recolta de cereale păioase de pe ultimele suprafeţe, urmînd ca astăzi sau cel mai tîrziu mîine treierişul să fie încheiat în întregul raion. Printr-o superioară organizare a muncii, gospodăriile colective din raion, printre care cele din Văcăreşti, Secueni, Luceşti şi Băleni Romîni, au fost şi în acest an primele care au terminat de strîns recolta de grîu, orz, secară şi ovăz.

Folosind cu chibzuinţă timpul favorabil şi mijloacele şi forţele de lucru, în multe din comunele raionului s-au executat, paralel cu recoltatul şi treieratul, şi un însemnat volum de arături de vară şi însămînţări de culturi furajere în mirişte. Astfel, pînă la 12 august, în comuna Văcăreşti se arase peste 50 la sută din suprafaţa eliberată de culturile păioase şi se însămînţase cu porumb furajer 82 de ha, faţă de numai 65 de ha prevăzute. Însemnate suprafeţe au fost, de asemenea, arate şi însămînţate cu porumb furajer şi în comunele Hăbeni, Brăteşti, Nucet şi Gura Ocniţei, (ultima chiar a terminat de executat arăturile).

Deşi în cea mai mare parte a comunelor raionului Tîrgovişte, se munceşte cu sîrguinţă pentru executarea la vreme a arăturilor, trebuie spus însă că mai sînt şi unele sfaturi populare, care nu se preocupă cu suficient simţ de răspundere de mersul acestei lucrări, fapt dovedit de realizările slabe obţinute pînă în prezent. Aşa, bunăoară, în comuna Băleni Sîrbi, care are în plan să are în această vară 517 ha, s-au arat pînă în prezent doar 75 de ha. Tot astfel, comune ca Bucşani, Gheboaia şi Mărceşti, cu suprafeţe mari de teren planificate a fi arate, n-au realizat pînă acum decît 10—25 la sută din plan.

Una din cauzele care fac ca aceste comune să fie rămase în urmă cu arăturile este aceea că mijloacele de lucru nu sînt folosite cu întreaga lor capacitate. De asemenea, mai trebuie spus că în unele comune, printre care şi cele amintite mai sus, nu s-a reuşit încă nici pînă acum să se transporte paiele de pe cîmp pentru a se elibera terenurile.

Aşa stînd lucrurile, socotim ca este necesar ca sfaturile populare din comunele raionului Tîrgovişte rămase în urmă cu arăturile, îndrumate şi sprijinite de organele agricole raionale, să ia neîntîrziat măsurile corespunzătoare care să ducă la impulsionarea acestei lucrări. În acest scop, să fie folosite din plin şi cu întreaga lor capacitate de lucru atît atelajele cît şi tractoarele existente.

C. PAUL

Irigaţii pe baze ştiinţifice

POMPELE ŞI ASPERSOARELE ÎN FUNCŢIUNE!

„...VA TREBUI ASIGURATĂ PUNEREA ÎN EXPLOATARE A TUTUROR SUPRAFEŢELOR AMENAJATE PENTRU IRIGAŢII ŞI APLICAREA UNEI AGROTEHNICI DIFERENŢIATE, CORESPUNZĂTOARE CULTURILOR IRIGATE".

(Din expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960)

Sîntem pe tarlalele trupului Tomşani, la G.A.S., Costeşti-Vale din regiunea Bucureşti. Aspersoarele cu jet lung împrăştie deasupra culturilor o ploaie fină, uniformă. Prin ea soarele care se apropie de asfinţit ţese minunata pînză de culori a curcubeului.

Ne deplasăm spre tractoarele care acţionează aspersoarele cu care se irigă culturile însămînţate în mirişte. Peste tot, canalele bine întreţinute fără pic de buruiană, dovedesc grijă de buni gospodari. La o margine a lanului de porumb îl întîlnim pe şeful de brigadă Andrei Tatulic cu care schimbăm cîteva cuvinte.

— Anul acesta — ne spune el — am irigat pentru prima dată pe suprafeţe întinse porumbul, grîul, lucerna şi alte culturi de cîmp. Muncitorii din brigada pe care o conduc au avut astfel prilejul să înveţe multe lucruri folositoare. Ne-am convins cu toţii de faptul că fără o agrotehnică specifică culturilor irigate nu te poţi aştepta la producţii mari şi ieftine. Desigur, nu putem pretinde că am făcut totul în această direcţie: rezultatele obţinute pînă acum ne arată însă că sîntem pe drumul cel bun.

Aici, la brigadă, am avut şi o parcelă de grîu irigat dintr-un soi de mare productivitate căruia i-am aplicat o agrotehnică diferenţiată.

La recoltat am realizat o producţie cu 30 la sută mai mare decît cea prevăzută. Ne-am străduit să lucrăm bine şi la cultura porumbului irigat; s-au făcut arături adînci de toamnă, am folosit sămînţă dublu hibridă, am utilizat cantităţi sporite de îngrăşăminte asigurînd totodată o densitate mai mare de plante la ha; am dat, de asemenea, atenţie îngrijirii culturii executînd pînă acum trei udări: una de aprovizionare în aprilie, înainte de semănat, alta cînd porumbul a avut 7-8 frunze şi a treia la inspicare. Ţin să scot în relief faptul că la toate culturile noi am aplicat udările nu la întîmplare ci în mod cît mai raţional pe baza analizei probelor de umiditate a solului.

Cuvinte de laudă despre felul cum s-au preocupat anul acesta de problema irigaţiilor merită şi gospodăriile de stat Medgidia-Dobrogea, Buzău-Ploieşti şi altele. La aceasta din urmă legumele, porumbul, floarea-soarelui, lucerna şi celelalte culturi irigate sînt frumos dezvoltate. O producţie bună, cu mult peste cea planificată a fost realizată la grîul de toamnă irigat din soiul Skorospelka căruia i s-a asigurat un agrofond superior. Tovarăşul Nicolae Rujan, şeful brigăzii de culturi irigate ne-a vorbit cu mult entuziasm de sprijinul pe care l-a primit din partea serviciului tehnic al gospodăriei care a urmărit cu regularitate umiditatea din pămînt, făcînd periodic analiza probelor de sol. Socotim că nu este lipsit de importanţă nici faptul că la această gospodărie se întocmeşte de pe acum tematica pentru învăţămîntul agrozootehnic din cursul iernii pe baza observaţiilor şi experienţei dobîndite la culturile irigate.

Irigaţia singură nu poate asigura sporuri mari de producţie. Este nevoie ca ea să fie neapărat însoţită şi de asigurarea unui agrofond superior. La rîndul ei irigarea trebuie făcută cît mai ştiinţific, în funcţie de condiţiile de climă ale anului respectiv, de provizia de apă a solului, de cerinţele plantei ş.a.m.d.

Sînt gospodării agricole de stat care anul acesta n-au ţinut seama de acestea practicînd o irigare mai mult la voia întîmplării. Aşa este, de pildă, cazul G.A.S. Rast din Oltenia unde conducerea unităţii respective n-a urmărit continuu umiditatea solului spre a putea uda culturile la timpul potrivit şi cu normele de apă corespunzătoare. Ca dovadă, la controlul făcut la începutul acestei luni de caravana laboratorului D.G.I.F.C.A. s-a constatat că pe terenurile ocupate cu culturi irigate şi îndeosebi cu porumb umezeala solului era foarte scăzută, aproape de limita inferioară a umidităţii optime. Cazuri asemănătoare au fost întîlnite şi la gospodăriile de stat Cetate, aceeaşi regiune, Jegălia şi Roseţi din regiunea Bucureşti şi altele.

*

Gospodăriile agricole de stat dispun de o bază tehnico-materială din ce în ce mai dezvoltată, de specialişti cu calificare înaltă. Se impune însă din partea conducerilor acestor unităţi mai multă atenţie pentru folosirea cît mai chibzuită a terenurilor destinate irigării, pentru aplicarea unei agrotehnici diferenţiate. Direcţiile de specialitate din Ministerul Agriculturii şi în primul rînd din Departamentul Gostat să se intereseze mai îndeaproape de dotarea unităţilor cu aparatura necesară astfel încît irigarea să se poată executa în mod ştiinţific, pe baza analizei umidităţii probelor de sol. În unităţile care au mari suprafeţe amenajate pentru irigaţii este nevoie să se facă pe scară cît mai largă lucrări de analiza solului, să se organizeze cîmpuri experimentale pentru stabilirea celor mai potrivite doze de îngrăşăminte şi amendamente, pentru determinarea tuturor măsurilor agrotehnice ce trebuie aplicate în condiţiile naturale specifice unităţii respective.

Se impune, de asemenea, o legătură mai strînsă cu institutele de cercetări şi învăţămînt agricole, cu staţiunile şi punctele lor de sprijin.

În perioada în care ne aflăm datorită timpului secetos este nevoie să urmărim cu toată atenţia umiditatea solului spre a putea executa udările fără întîrziere şi în mod corespunzător. Este indicat ca irigarea să se facă pe cît posibil pe timpul nopţii cînd este calm atmosferic, evaporaţia mai mică şi deci randamentul udării mult mai bun.

Deosebită atenţie trebuie dată irigării pe terenurile însămînţate cu culturi duble şi îndeosebi cu porumb furajer. Practica a arătat că, în condiţii de irigare cultura în mirişte se impune pe de o parte pentru a evita tendinţa de sărăturare a solului, iar pe de alta cu scopul de a scurta timpul de recuperare a cheltuielilor de amenajare a terenului.

Ţinînd seama de acestea, unele gospodării de stat acordă în prezent mare atenţie culturilor semănate în mirişti. Exemplul unităţilor fruntaşe trebuie cunoscut şi urmat de cît mai multe gospodării de stat, astfel încît ele să poată obţine de la culturile irigate producţii mari şi ieftine.

N. FLORIAN



Şi la G.A.S. Ceala din regiunea Banat se dă atenţie culturilor irigate. În fotografie: unul din aspersoare la lucru pe tarlalele cultivate cu porumb.

Constructori şi construcţii

Însemnare din gospodăria colectivă din Stoeneşti

Iniţial, membrii gospodăriei colective „Unirea" din Stoeneşti — comună aşezată pe malul Oltului — şi-au propus în planul de producţie să construiască anul acesta doar două grajduri, cu o capacitate a cîte 100 de capete vită-mare. Pe parcurs însă, planul a suferit modificări. În urma apariţiei Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind sporirea numărului de animale în gospodăriile agricole colective, gospodăria din Stoeneşti a primit de la stat, drept credite pe termen lung şi fără dobîndă, pentru procurarea de animale, 200.000 de lei. Alţi 40.000 lei s-a stabilit să fie alocaţi, în acelaşi scop, din fonduri proprii. Aşadar, faţă de cele 35 de vaci cîte colectiva îşi propusese să cumpere în acest an, numărul viţelor ce trebuiau procurate a crescut la 205, în cea mai mare parte juninci şi viţele (115 au fost deja cumpărate, iar 90 vor fi procurate în luna septembrie). În afară de acestea, gospodăria mai avea în proprietate obştească alte circa 300 de taurine. Se înţelege că pentru un efectiv atît de mare de animale se cer adăposturi, nu glumă. Ori, în anii din urmă colectiva din Stoeneşti construise destul de puţin: un singur grajd pentru animalele de producţie şi altul pentru vite de muncă. „Ce este de făcut"? şi-au pus întrebarea membrii gospodăriei într-una din adunările generale ţinute în primăvară.

— Vom mări planul de construcţii cu încă două grajduri a 100 de capete, a propus comunistul Constanda Constantin, preşedintele colectivei. Constructori pricepuţi avem berechet, a adăugat el, cărămida o putem face în gospodărie.

Zis şi făcut. Adunarea generală a aprobat propunerea preşedintelui. S-a constituit o brigadă de construcţii, formată din 28 de meseriaşi buni, s-a format o comisie pentru aprovizionarea cu materiale în care au fost numiţi oameni de nădejde ca Nicolae Crîngeanu membru de partid, Neciu Constantin, Gheorghe Gherase şi Nicolae Stan.

Colectiviştii s-au aşternut serios pe treabă. Din primele zile bune de lucru s-a început confecţionarea cărămizilor, iar membrii comisiei pentru aprovizionare cu materiale au prins a se interesa temeinic de sarcina primită. Pînă către sfîrşitul lunii mai s-a procurat cea mai mare parte a materialelor de construcţie şi s-au făcut mai bine de 130.000 de cărămizi. Alte peste 100.000 bucăţi s-au confecţionat după aceea. În primele zile ale lunii iunie brigada de constructori condusă de Gheorghe Gherase a început lucrul. Amplasarea grajdurilor s-a făcut pe un teren corespunzător, la marginea satului, în apropierea unei surse de apă, unde de altfel gospodăria mai avea construite din anul trecut un grajd, o maternitate de scroafe şi un coteţ de păsări. S-a stabilit că cele patru grajduri să se ridice în rînd cu construcţiile existente, la depărtare de 30 metri unul de altul, în locul rămas între ele urmînd să se amenajeze ocoale unde vitele să fie lăsate în aer liber. Treaba fiind organizată temeinic pînă în cele mai mici amănunte, lucrările au înaintat cu mare repeziciune.

Zilele trecute am poposit printre constructorii din Stoeneşti. M-am aflat în faţa unui şantier în adevăratul înţeles al cuvîntului. Ici, se înălţa silueta unui grajd căruia tocmai i se punea acoperişul. Alături de el, un altul a cărui zidărie abia se terminase. Ceva mai departe, cîţiva colectivişti, printre care zidarii Mocanu Constantin, Matei Alexandru şi Vasile Marin, turnau fundaţia unei alte construcţii. De asemenea, într-un grajd terminat pe dinafară se executau lucrările interioare de finisaj. Fiecare colectivist ştiind ce are de făcut, toate lucrările se executau repede şi de bună calitate. Unii fasonau lemnele, alţii pregăteau mortarul, cîţiva duceau cărămizile. Într-un cuvînt, organizare ca la carte.

— Zorim, ne spunea brigadierul constructor Gheorghe Gherase, ca pînă pe la 15 septembrie să terminăm toate grajdurile. De altfel la noi construcţia unui grajd nu durează mai mult de 20 de zile. Materiale avem, oamenii au experienţă. Ne grăbim totuşi pentru că după terminarea construcţiei propriu-zise mai sînt de făcut unele lucrări legate de aprovizionarea cu apă, cu furaje şi altele. Toate acestea trebuie executate şi ele pînă în toamnă. În ce priveşte apa, continuă el, arătînd cu mîna un iaz, după cum vedeţi, o avem aci, la doi paşi. Va trebui doar să instalăm o moto-pompă care să o ridice pînă la grajduri. Intenţionăm, dacă vom putea, ca anul acesta să instalăm în grajduri şi linii de decovil. Ar fi foarte folositoare şi nu ne-ar costa prea scump. De altfel, după calculele noastre, întreaga construcţie a unui grajd nu ne costă mai mult de 60.000 de lei, socotind, bineînţeles, şi zilele-muncă consumate.

...Stau şi privesc cu admiraţie şirul de construcţii mari, impunătoare. Toate roşii, din cărămidă, aliniate frumos. Parcă nici nu-mi vine să cred că în urmă cu numai trei luni aici era loc gol. Mîndri, colectiviştii denumesc grajdurile, maternitatea şi coteţul de păsări „complexul nostru zootehnic".

P. VOICULESCU

ÎN STUPINA



Apicultura aduce gospodăriei colective din comuna Traian, raionul Slobozia, însemnate venituri băneşti. În fotografie: colectivistul Zăinescu Vasile şi soţia sa, stuparii colectivei, făcînd controlul stupilor.

Să însilozăm la timp şi bine porumbul

Aproape în toate regiunile ţării porumbul destinat însilozării a ajuns în faza de coacere lapte-ceară. Pentru a obţine un nutreţ murat de bună calitate este necesar să executăm însilozarea porumbului fără întîrziere în acest stadiu de coacere cînd plantele conţin cea mai mare cantitate de unităţi nutritive.

Se ştie însă că această perioadă optimă de însilozare a porumbului este foarte scurtă. Pentru a nu pierde momentul optim este nevoie ca pe lîngă asigurarea din timp a spaţiilor şi utilajelor necesare, să dăm acum mare atenţie organizării muncii la însilozare.

De mare însemnătate pentru obţinerea unui siloz de bună calitate este tocarea corespunzătoare a plantelor. În felul acesta se poate asigura o presare mai bună a masei de nutreţ, se eliberează în mai mare măsură sucul din celulele plantelor înlesnindu-se astfel activitatea bacteriilor lactice. Tocarea plantelor de porumb trebuie făcută la dimensiunile de 1-2 cm (cînd se însilozează plantele în întregime) şi mai mărunt, la 0,5 cm în cazul însilozării separate a ştiuleţilor. La însilozare, umiditatea plantelor de porumb trebuie să fie de 65-75 la sută, ceea ce corespunde cu faza de lapte-ceară. Dacă totuşi sîntem nevoiţi să însilozăm porumbul cu un conţinut mai mare de umiditate, se recomandă să se adauge 10-15 la sută pleavă, paie tocate sau cel mai bine făină de lucernă şi trifoi sau scuturătură de fîn. În caz că umiditatea este mai mică de 75 la sută atunci porumbul se amestecă cu frunze de sfeclă de zahăr.

Cea mai importantă măsură pentru reuşita însilozării porumbului este presarea cît mai bună a nutreţului tocat, astfel încît aerul să fie îndepărtat complet din siloz. Presarea se începe imediat după introducerea uniformă a primului strat de porumb tocat şi se continuă fără întrerupere pînă la încărcarea cu vîrf a silozului. Ea se realizează în cele mai bune condiţii cu ajutorul tractoarelor pe şenile.

În cazul însilozării la suprafaţă, presarea trebuie continuată timp de 3-4 zile după umplerea silozului, cîte 2-3 ore pe zi.

La silozurile cu capacitate mai mică tasarea poate fi făcută cu animalele sau cu ajutorul maiului, dîndu-se multă atenţie presării cît mai bune a masei de nutreţ îndeosebi la colţurile silozului.

La silozurile săpate sub formă de tranşee umplerea se face pînă cînd nutreţul se înalţă deasupra pămîntului cu 1-1,5 m dîndu-i-se apoi forma de acoperiş.

Silozul umplut şi vîrfuit se va acoperi fie cu carton asfaltat, fie cu un strat de lut gros de 10 cm. Peste acestea se aşterne un strat de pămînt de circa 50 cm.

Pe cele 2 laturi ale tranşeiei se fac două şanţuri de scurgere a apei. Stratul de pămînt de deasupra silozului se verifică după cîteva zile; dacă au apărut denivelări sau crăpături acestea vor fi corectate şi astupate fără întîrziere.

Încărcarea silozurilor la suprafaţă se face astfel: pe porţiunea încadrată între pereţii de susţinere se aşează un strat izolator de paie peste care se pune porumbul tocat. Peste masa de porumb aşezat în straturi uniforme se plimbă unul sau mai multe tractoare cu şenile presîndu-le puternic.

După încărcarea cu vîrf a silozului acesta se acoperă ca şi în cazul celor săpate în pămînt. Silozurile făcute la suprafaţă mai ales cele cu peste 6 metri lăţime pot rămîne neacoperite pentru a se evita mişcarea unei cantităţi prea mari de pămînt. În acest caz peste ultimul strat de nutreţ se presară sare şi apoi se acoperă cu baloţi de paie sau cu tăiţei umezi de sfeclă de zahăr.

Însilozarea porumbului la suprafaţă se poate face şi fără pereţi laterali. În acest caz se folosesc panouri demontabile care sprijină nutreţul în timpul încărcării şi presării. La terminarea silozului panourile se scot şi se întrebuinţează la alte silozuri. După scoaterea panourilor grămada de porumb bine presată se înveleşte pe laturi şi deasupra ca şi în cazurile arătate mai înainte.

Ing. C. SIN

În creşterea tineretului taurin

Influenţa folosirii porumbului însilozat în amestec cu leguminoase

În sectorul zootehnic se duce în prezent o muncă continuă de îmbunătăţire a şeptelului în vederea creşterii producţiei animale la nivelul sarcinilor trasate de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. Dintre toate mijloacele de care dispunem în acest scop (selecţie, măsuri sanitare veterinare, construcţii etc.) alimentaţia are o mare însemnătate. Este bine cunoscut faptul că printr-o hrănire raţională chiar de la exemplarele din rasele sau speciile mai slab productive se pot obţine producţii mari şi de calitate superioară.

Un rol important în creşterea şi dezvoltarea organismului animal, îndeosebi a tineretului, îl are albumina digestibilă (A.D.). De aceea producerea unor furaje bogate în această substanţă este o sarcină continuă a cercetătorilor care lucrează în domeniul bazei furajere.

Cultivarea porumbului siloz cu soia furajeră, însilozatul acestui amestec şi folosirea lui în hrana animalelor, constituie una din posibilităţile imediate şi sigure de a spori creşterea în greutate a tineretului, de a întări vigurozitatea lui.

Acest fapt este demonstrat şi de rezultatele obţinute în ultima vreme atît la Staţiunea agricolă Valu Traian, cît şi la I.C.Z. Palas. Anul acesta, începînd din ianuarie şi pînă în martie, timp de 65 de zile, s-a făcut o experienţă de furajare a tineretului taurin femel, cu porumb siloz simplu (grupa nr. 1, martor) în comparaţie cu porumbul siloz în amestec cu soia (16 la sută) la grupa a doua. Compoziţia raţiei la tineretul taurin femel în vîrstă de 6—12 luni, a fost următoarea: la lotul martor: 10 kg. porumb siloz (52 g AD), 2 kg. fîn de lucernă (156 g A.D.), 0,4 kg. uruială de ovăz (34 g A.D.) şi 0,2 kg. şroturi de floarea-soarelui (76 g. A.D.); în total, deci 12 kg. furaje cu 318 g. A.D. Grupa nr. 2 a primit în loc de porumb siloz simplu o cantitate egală de porumb siloz în amestec cu soia (72 g. A.D.), restul furajelor fiind aceleaşi. Această raţie a totalizat 338 g. A.D. faţă de 318 g. la lotul martor.

În urma administrării raţiilor arătate s-au obţinut următoarele rezultate:

SPECIFICARE	GRUPA nr. 1	GRUPA nr. 2	DIFER.
SPOR DE CREŞTERE ÎN GREUTATE VIE (media pe cap de animal în gr.)	578	687	+109
CONSUM DE U.N PENTRU 1 Kg SPOR	6,52	5,19	-1,33
CONSUM DE A.D PENTRU 1 Kg SPOR (în gr.)	550	492	-58

Din aceste cifre rezultă că fiecare animal din grupa a doua obţine în plus un spor mediu zilnic în greutate vie de 109 g., adică 7,085 kg. pentru cele 65 zile de experienţă şi circa 20 kg. pentru perioada de stabulaţie. În acelaşi timp, scade consumul de unităţi nutritive şi de albumină digestibilă.

Experienţele au fost efectuate în acelaşi timp şi pe un alt lot de tineret taurin femel în vîrstă de 1—2 ani. Structura raţiei la acest lot a fost următoarea: pentru grupa nr. 1 (martor): 18 kg. porumb siloz simplu (94 g. A.D.), 3 kg. fîn de lucernă (234 g. A.D.), 0,4 kg. uruială de ovăz (34 g. A.D.), 0,3 kg. şroturi de floarea-soarelui (114 g. A.D.), ceea ce totalizează 21,7 kg. de furaj cu 476 g. A.D. Grupa nr. 2

Ing. ŢUCRA IANÇU,
ing. EUGEN BENDE,
[Sta]ţiunea experimentală agricolă Valu Traian
şi ing. V. TASCENCO,
Staţiunea experimentală zootehnică,
Palas, regiunea Dobrogea

(Continuare în pag. 4-a)

Declaraţia guvernelor statelor participante la Tratatul de la Varşovia

BERLIN 13 (Agerpres).— La 13 august, agenţia A.D.N. a dat publicităţii la Berlin următoarea Declaraţie a guvernelor statelor participante la Tratatul de la Varşovia:

„Guvernele statelor participante la Tratatul de la Varşovia se străduiesc de mulţi ani să obţină o reglementare paşnică cu Germania. Ele pornesc de la faptul că această problemă s-a copt de mult şi nu mai suferă nici o amînare. După cum se ştie, guvernul U.R.S.S., cu consimţămîntul şi sprijinul deplin al tuturor statelor care fac parte din Organizaţia Tratatului de la Varşovia, a propus guvernelor ţărilor care au participat la războiul împotriva Germaniei hitleriste să încheie Tratatul de Pace cu cele două state germane şi pe această bază să soluţioneze problema Berlinului occidental, acordîndu-i-se statutul de oraş liber, demilitarizat. Această propunere ţine seama de situaţia reală care s-a creat în perioada postbelică în Germania şi în Europa. Propunerea nu este îndreptată împotriva intereselor cuiva şi urmăreşte numai înlăturarea rămăşiţelor celui de-al doilea război mondial şi întărirea păcii mondiale.

Guvernele puterilor occidentale nu s-au arătat pînă acum dispuse ca, în urma unor tratative între toate ţările interesate, să se ajungă la soluţionarea de comun acord a acestei probleme. Mai mult decît atît, la propunerile de pace ale ţărilor socialiste, puterile occidentale răspund cu intensificarea pregătirilor militare, cu aţîţarea isteriei de război şi cu ameninţarea de a folosi forţa militară. Reprezentanţii oficiali ai unor ţări membre ale N.A.T.O. au anunţat sporirea efectivului forţelor lor armate şi existenţa unor planuri de mobilizare militară parţială. In unele ţări membre ale N.A.T.O. s-au dat chiar publicităţii planurile unei invazii militare a teritoriului R.D.G.

Folosindu-se de lipsa unui tratat de pace forţele agresive accelerează militarizarea Germaniei occidentale şi întăresc într-un ritm accelerat Bundeswehrul, înzestrîndu-l cu armele cele mai moderne. Revanşarzii vest-germani pretind făţiş să le fie puse la dispoziţie arma nucleară şi arma rachetă. Guvernele puterilor occidentale, stimulînd pe toate căile înarmarea Germaniei occidentale, încalcă grosolan cele mai importante acorduri internaţionale care prevăd distrugerea militarismului german şi împiedicarea renaşterii sale în indiferent ce formă.

Puterile occidentale nu numai că nu au depus eforturi în vederea normalizării situaţiei în Berlinul occidental, dar continuă să-l folosească intens ca centru de activitate subversivă împotriva R.D.G. şi a tuturor celorlalte ţări ale comunităţii socialiste. Nu există nici un loc pe globul pămîntesc unde să fie concentrate atîtea centre de spionaj şi de activitate subversivă a unor state străine şi unde ele să poată activa atît de nestingherit ca în Berlinul occidental. Aceste numeroase centre subversive trimit în R.D.G. agenţi pentru a comite diferite acte de diversiune, recrutează spioni şi instigă elemente duşmănoase să organizeze acte de sabotaj şi diversiune în Republica Democrată Germană.

Se ştie că cercurile conducătoare din Republica Federală Germană şi organele de spionaj ale ţărilor N.A.T.O. se folosesc de situaţia existentă în prezent în ce priveşte circulaţia la graniţa Berlinului occidental pentru a submina economia Republicii Democrate Germane. Prin înşelăciune, corupţie şi şantaj, organe guvernamentale şi concerne militare din R.F.G. determină o anumită parte şovăielnică a locuitorilor din R.D.G. să plece în Germania occidentală. Aceşti oameni înşelaţi sînt siliţi să se înroleze în Bundeswehr, sînt recrutaţi pe scară largă în organele de spionaj din diferite ţări, pentru a fi trimişi în R.D.G. ca spioni şi diversionişti. Pentru o asemenea activitate de diversiune împotriva Republicii Democrate Germane şi a altor state socialiste a fost creat chiar un fond special. Cancelarul vest-german Adenauer a cerut recent guvernelor N.A.T.O. să mărească acest fond. Este caracteristic faptul că activitatea subversivă pornită din Berlinul occidental s-a intensificat în ultima vreme, adică tocmai atunci cînd Uniunea Sovietică, R.D.G. şi celelalte ţări socialiste au făcut propuneri pentru o reglementare paşnică neîntîrziată cu Germania. Această activitate subversivă nu numai că aduce prejudicii Republicii Democrate Germane, dar afectează interesele celorlalte ţări ale lagărului socialist. Faţă de tendinţele agresive ale forţelor reacţionare din Republica Federală şi ale aliaţilor ei din N.A.T.O., ţările participante la Tratatul de la Varşovia nu pot să nu ia măsurile necesare pentru a asigura securitatea lor şi înainte de toate securitatea Republicii Democrate Germane, aceasta în însuşi interesul poporului german.

Guvernele statelor participante la Tratatul de la Varşovia propun Camerei Populare şi guvernului R.D.G., tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană să introducă la graniţele cu Berlinul occidental măsuri de natură să împiedice în mod cert activitatea subversivă împotriva ţărilor lagărului socialist şi prin care să se asigure în jurul întregului teritoriu al Berlinului occidental, inclusiv la graniţa sa cu Berlinul democrat, o pază sigură şi un control eficient. Fireşte că aceste măsuri nu trebuie să afecteze actualul sistem de circulaţie şi de control al comunicaţiilor dintre Berlinul occidental şi Germania occidentală.

Guvernele statelor participante la Tratatul de la Varşovia înţeleg desigur că măsurile de apărare luate la graniţa Berlinului occidental creează populaţiei anumite neajunsuri. Dar vina pentru situaţia creată revine exclusiv puterilor occidentale şi înainte de toate Republicii Federale Germane. Dacă graniţa Berlinului occidental a fost lăsată pînă acum deschisă, aceasta s-a făcut în speranţa că puterile occidentale nu vor abuza de bunăvoinţa guvernului R.D.G. Fără a ţine seama de interesele poporului german şi ale populaţiei din Berlin, ele au folosit însă sistemul actual de la graniţa Berlinului occidental în scopurile lor perfide, subversive. Întărirea pazei şi controlului la graniţa cu Berlinul occidental trebuie să pună capăt actualei situaţii anormale.

Totodată, guvernele ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia consideră necesar să sublinieze că rămînerea în vigoare a acestor măsuri încetează de îndată ce va fi înfăptuită reglementarea paşnică cu Germania şi pe această bază vor fi soluţionate problemele care îşi aşteaptă rezolvarea".

Din Uniunea Sovietică

De pe pămînturile desţelenite cît din întreaga ţară...

Incepînd din anul 1954, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a iniţiat o largă acţiune de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite. Din toate colţurile Uniunii Sovietice au pornit spre regiunile Akmolinsk, Pavlodar, Kustanai, Kokcetav, Kazahstanul de nord, mii de oameni. Tineretul sovietic s-a aflat în primele rînduri ale înflăcăraţilor voluntari.

Vă invităm să facem împreună cîteva comparaţii. Ele ne vor ajuta să vedem grandoarea acţiunii iniţiate, să apreciem şi mai mult uriaşa realizare a oamenilor sovietici. Statisticile consemnează faptul că în 1958 de pe pămînturile virgine şi înţelenite s-au putut stoca 36 miliarde kg de cereale, **cifră care este aproape egală cu cantitatea achiziţionată cu cinci ani în urmă în întreaga ţară.** Incă o comparaţie grăitoare. După reforma din 1861, regimului ţarist i-a fost necesar, mai bine de 40 de ani, pentru a spori producţia de cereale cu 20 miliarde kg. **În statul sovietic s-a înregistrat acest salt în numai doi ani!**

Fireşte că punerea în valoare a terenurilor virgine şi înţelenite a necesitat investiţii foarte mari. Este suficient să arătăm că statul a trimis zeci de mii de tractoare, autocamioane, combine, precum şi alte maşini agricole moderne. Încă de pe acum, datorită producţiilor realizate de pe terenurile înţelenite, s-au şi acoperit cheltuielile făcute. Mai mult decît atît. In perioada 1954—1959 s-a obţinut un venit net de peste 24 miliarde ruble la bugetul statului.

Valorificarea terenurilor înţelenite a fost doar primul pas. S-a pus problema ca de pe aceste terenuri să se scoată recolte tot mai bogate de grîne. Ţinînd seama de condiţiile favorabile existente, s-a hotărît ca aici să ia o mare dezvoltare creşterea animalelor. In vederea unei mai bune coordonări a activităţii s-a considerat că este absolut necesar să ia fiinţă în partea de nord a Kazahstanului — ţinutul pămînturilor desţelenite. Deşi înglobează doar 5 regiuni ale R.S.S. Kazahe, noul ţinut ocupă un teritoriu cu o suprafaţă egală cu cea a Franţei, Olandei şi Belgiei, luate laolaltă. Populaţia formată din ruşi, cazahi, ucraineni, bieloruşi, gruzini — majoritatea fiind foşti voluntari care au lucrat la desţelenire — numără cca 3 milioane de oameni.

Nu greşim dacă afirmăm că unităţile create aici — sovhozuri şi colhozuri — sînt adevărate combinate agricole. În total s-au constituit pînă acum 682 sovhozuri şi 107 colhozuri. În anul 1954 — la începutul ofensivei împotriva pămînturilor înţelenite — a fost creat în nordul Kazahstanului de către soldaţii demobilizaţi din renumita divizie de gardă „Kantemirov" un sovhoz. Unitatea „Kantemiroveţ" — căci aşa i-a dat numele foştii ostaşi — a predat în 6 ani mai bine de 100 milioane kg de grîne. Printre unităţile fruntaşe se numără şi colhozul „Kirov" care în cursul anului trecut a obţinut un venit bănesc de peste 100 milioane ruble.

Atunci cînd a pornit acţiunea de valorificare a terenurilor înţelenite, în occident s-au auzit glasuri care susţineau că în fostul „ţinut al sălbăticiei" — cum era cunoscut Kazahstanul înainte de revoluţie — recoltele vor fi slabe. Toate aceste „prorociri" au fost infirmate de rezultatele obţinute. Producţia medie la hectar care s-a înregistrat în sovhozul „Mamliutski", bunăoară, a fost de 2.000—2.200 kg. grîu. În ciuda timpului nefavorabil, şeful de brigadă Vasile Goncierenko de la sovhozul „Taranovski" a obţinut anul trecut 3.100 kg. grîu la hectar pe o suprafaţă de aproape 400 ha. Şefii de echipă D. Cernîh şi V. Tiukovski de la acelaşi sovhoz au recoltat în medie 65.000 kg porumb masă verde la hectar. Şi exemple de acest fel se pot da destul.

★

Dintre oraşele mai importante este în primul rînd, Ţelinograd, centrul administrativ al ţinutului. În curînd, Ţelinogradul va fi de nerecunoscut. La sfîrşitul planului şeptenal, suprafaţa ocupată de acest oraş va creşte de două ori.

Se construieşte mult în Ţelinograd. Se ridică nu numai blocuri moderne. Sovietul orăşenesc a prevăzut în acest an să se construiască un cinematograf cu 1200 locuri, 2 şcoli în care să înveţe 1.000 de elevi, o şcoală-internat, o gară nouă şi multe altele.

La staţiunea balneo-climaterică Borovoe se vor construi pînă în 1965 încă 19 sanatorii şi zeci de case de odihnă, în care vor putea să-şi îngrijească sănătatea şi să-şi petreacă concediul de odihnă, într-o singură serie, peste 12.000 de oameni.

★

Peste puţin timp va avea loc în viaţa popoarelor sovietice, un important eveniment: Congresul al 22-lea al P.C.U.S. La Moscova vor sosi şi delegaţi din ţinutul unde la chemarea Partidului Comunist s-a dus în ultimii ani o adevărată bătălie. Ei vor arăta în cuvinte simple că pe „frontul pîinii" s-au obţinut succese remarcabile. Succese care — prin amploarea lucrărilor, prin rezultatele înregistrate — au stîrnit admiraţia întregii omeniri.

Ing. TH. MARCAROV

Din activitatea asociaţiei sportive Partizanul - G. A. C. Urecheşti

Pe tov. **Viorel Popescu**, preşedintele asociaţiei sportive **Partizanul din G.A.C. Urecheşti,** raionul Focşani, l-am cunoscut cu prilejul întrecerilor de atletism din cadrul etapei regionale a campionatelor republicane ce s-au desfăşurat recent pe noul stadion din Galaţi. Urmărea cu atenţie concursurile la care participau mulţi tineri din mediul sătesc. Aceştia, deşi aveau adversari cu mai multă experienţă din oraşul Galaţi, au obţinut totuşi o serie de rezultate meritorii.

După concurs, preşedintele asociaţiei sportive din Urecheşti ne-a declarat:

„Intrecerile de atletism se bucură acum de o mare popularitate în comunele şi satele din raionul Focşani. La întrecerile care se organizează la noi în comună, participă numeroşi tineri. Dar, în comuna noastră se practică cu interes şi alte discipline sportive ca: volei, fotbal, şah, tenis de masă, trîntă. Trebuie să menţionez că acum asociaţia sportivă **Partizanul de la G.A.C. Urecheşti** numără 890 membri înscrişi în U.C.F.S.

Echipa noastră de fotbal a repurtat o serie de succese frumoase. În toamna anului 1960, a cucerit titlul de campioană regională la întrecerile din **„Cupa Moldovei"**, iar anul acesta a ocupat un loc fruntaş în campionatul raionului Focşani.

Tinerii colectivişti din comuna Urecheşti au la dispoziţie o frumoasă bază material-sportivă. De pildă, avem în comună un teren de fotbal, împrejmuit, care a fost amenajat recent, un teren de volei, pistă pentru popice, pistă de atletism. La colţul roşu al G.A.C. au loc mai în fiecare seară interesante concursuri de şah şi tenis de masă. În primăvara acestui an, conducerea gospodăriei agricole colective ne-a pus la dispoziţie suma de 10.000 lei la care s-au adăugat şi cei 16.000 lei încasaţi din cotizaţiile membrilor înscrişi în U.C.F.S. Cu aceşti bani ne-am procurat materiale şi echipament sportiv.

Avînd baza material sportivă asigurată, desigur că activitatea sportivă din comuna noastră va lua o tot mai mare dezvoltare. Vom urmări să organizăm mai în fiecare săptămînă concursuri sportive cît mai atractive, la care să participe tot mai mulţi colectivişti. Dorim ca la întrecerile din cadrul „Cupei Agriculturii" să ne prezentăm cît mai bine pregătiţi şi să obţinem rezultate frumoase", — a încheiat interlocutorul nostru, căruia i-am urat mult succes.

Cuba liberă îşi consolidează economia

Cuba continuă să stea în atenţia lumii. Cuvîntările şi declaraţiile lui Fidel Castro, măsurile revoluţionare pe care le ia guvernul condus de el sînt primite cu deplină aprobare de toţi oamenii muncii. Popoarele Americii Latine, formate aproape în totalitatea lor de oameni ai muncii agricole, au aflat cu plăcută surprindere că în Cuba se reconstruiesc astăzi din temelii o sută de comune noi, că 150.000 de ţărani învaţă meseria, că peste 10-15 ani la sate nu va rămîne nici urmă de cocioabe.

Pe măsură ce poporul cuban îşi dezvoltă cuceririle sale economico-sociale creşte ura şi se înmulţesc provocările imperialiştilor americani împotriva sa. Pe lîngă faptul că nu poate să mai jefuiască bogăţiile Cubei pe care altădată le jefuia după pofta inimii, imperialismul yankeu se teme şi de exemplul molipsitor al Cubei asupra popoarelor din zona Mării Caraibelor şi din întreaga Americă Latină.

După ce agresiunea bandelor de mercenari instruite, echipate şi armate de S.U.A. a eşuat în mod ruşinos, imperialismul nord-american a recurs la noi provocări de ordin economic.

Imperialismul yankeu a oprit vînzarea grăsimilor către Cuba pentru a înfometa-o, a căutat să folosească imensele mijloace băneşti pe care trădătorii poporului cuban le-au scos din ţară pentru a provoca haos economic, [illegible] inflaţie, pentru a [illegible] noi încercări de agresiune. Cu ajutorul ţărilor socialiste şi în special al Uniunii Sovietice, printr-o luptă revoluţionară consecventă, poporul cuban a biruit noile dificultăţi create de imperialişti. Din ţările socialiste Cuba primeşte grăsimi în cantităţi suficiente; ea ia totodată măsuri pentru a produce singură, în viitorul apropiat, grăsimile de care are nevoie.

Pe lîngă că a smuls de la exploatatorii interni banii pe care i-au jefuit, reforma bănească a pus capăt manevrelor întreprinse de imperialiştii nord-americani, marile monopoluri şi transfugi de a lovi în economia Cubei libere.

Invingînd dificultăţile temporare provocate Cubei de agresiunea economică imperialistă, luînd o bună parte din mijloacele de producţie în mîinile sale, poporul cuban este hotărît să treacă la dezvoltarea planificată a economiei. **„Poporul nostru este conştient** — a spus Fidel Castro — **că fără o economie planificată este imposibil o dezvoltare rodnică şi multilaterală a economiei. Sîntem convinşi că planul de 4 ani a cărui înfăptuire va începe în 1962 va fi îndeplinit cu succes".**

Această convingere puternică, exprimată recent de Fidel Castro într-o convorbire cu membrii misiunii sovietice de bunăvoinţă care se află în prezent în Cuba, îşi are izvorul în faptul că micul popor cuban se bucură de sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice şi al celorlalte ţări socialiste.

În zilele noastre, în condiţiile existenţei puternicului sistem mondial socialist, Cuba, o ţară mică, aflată doar la o sută de km. de S.U.A., liderul lumii capitaliste, poate nu numai să-şi apere independenţa politică, cucerită cu arma în mînă, dar să-şi făurească o independenţă economică deplină.

Avînd ajutorul sistemului mondial socialist, bucurîndu-se de simpatia oamenilor muncii de pretutindeni, Cuba înlătură din calea sa toate obstacolele pe care i le pun imperialiştii şi demonstrează că şi un popor mic poate astăzi, luîndu-şi soarta în propriile mîini, să trăiască şi să muncească în libertate.

In creşterea tineretului taurin

Influenţa folosirii porumbului însilozat în amestec cu leguminoase

(Urmare din pag. 3-a)

a primit aceeaşi raţie, dar în locul porumbului siloz simplu, s-a administrat porumb siloz cu soia (130 g. A.D.), ceea ce totalizează 512 g. A.D., faţă de 476 g. A.D. cît a primit grupa martor.

Rezultatele obţinute în această experienţă sînt următoarele:

SPECIFICARE	GRUPA nr. 1	GRUPA nr. 2	DIFER
SPOR DE CREŞTERE ÎN GREUTATE VIE (media pe cap de animal în gr)	679	808	+129
CONSUM DE U.N. PENTRU 1 Kg. SPOR	9,00	7,20	-1,8
CONSUM DE A.D. PENTRU 1 Kg. SPOR (în gr)	666	640	-26

Menţionăm că în toate experienţele executate, rezultatele ar fi fost mult mai bune dacă s-ar fi asigurat soiei un procent de 25—30 la sută din amestec şi nu 16 la sută cît a avut amestecul nostru.

Aceste rezultate constituie desigur un pas înainte pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. În raportul prezentat la recenta plenară a C.C. al P.M.R., tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că trebuie extinsă experienţa unităţilor socialiste care au cultivat porumb siloz în amestec cu leguminoase pentru a-i spori conţinutul în proteină; porumbul boabe şi porumbul însilozat, împreună cu leguminoasele folosite în hrana animalelor, asigură sporirea simţitoare a producţiei animale. Şi noi cercetătorii ne vom înzeci eforturile pentru a putea duce la bun sfîrşit aceste importante sarcini, pentru a contribui la creşterea continuă a numărului şi productivităţii animalelor.

În interesul păcii

In întreaga lume, continuă să fie privită şi comentată cu mult interes, cuvîntarea rostită de N. S. Hruşciov la posturile de radio şi televiziune. Problema încheierii Tratatului de Pace cu Germania constituie problema politică numărul unu. Din ce în ce mai multe glasuri se ridică în sprijinul propunerilor făcute de Uniunea Sovietică, propuneri care devenind fapte vor asigura condiţiile cele mai prielnice pentru înlăturarea primejdiei unui nou război.

Luînd cuvîntul în sesiunea ordinară a Camerei Populare a R.D. Germane, Lothar Bolz, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri, ministru al Afacerilor Externe al R.D.G. a declarat printre altele, că guvernul R.D.G. „este gata pentru reglementarea paşnică a problemei germane. Dacă S.U.A., Anglia şi Franţa refuză să încheie Tratatul de Pace, el, aşa cum propune guvernul sovietic, va fi semnat numai cu R. D. Germană".

In urma dezbaterilor care au avut loc, Camera Populară a adoptat o rezoluţie în problema Tratatului de Pace cu Germania. Cercurile conducătoare, popoarele din toate ţările socialiste au aprobat, de asemenea, propunerile sovietice privitoare la rezolvarea problemei germane. Insăşi în ţările capitaliste, numeroase cercuri conducătoare care nu pot fi bănuite nici pe departe că simpatizează cu lagărul socialist, s-au declarat de acord cu propunerile sovietice. Aşa cum arăta nu de mult corespondentul din S.U.A. al ziarului „Romînia Liberă", partizani ai preşedintelui Kennedy ca senatorii Fulbrigt, Monsfield şi alţii au făcut declaraţii publice în care au susţinut necesitatea negocierilor pe o bază realistă. Acelaşi corespondent semnalează că un senator american de frunte, John Sherman Cooper, din Kentucky, a cerut ca preşedintele să evite invariabilul refuz de a examina situaţia reală sau de a trata cu Uniunea Sovietică.

O declaraţie semnificativă care oglindeşte de fapt gîndirea tuturor cetăţenilor cinstiţi din S.U.A. este cea făcută de către savantul american Holland Roberts, preşedintele Institutului americano-rus. În declaraţia lui, savantul american spune printre altele: „Noi am încălcat de mult acordul de la Postdam şi am pus generali hitlerişti în posturi de comandă în N.A.T.O. şi în armata vest-germană. La ce ne putem aştepta? Ca lupii în uniforme hitleriste care ne-au atacat şi au răpus aproape 50 de milioane de vieţi omeneşti să devină cîinii noştri de pază ascultători?

Ei urăsc şi dispreţuiesc America şi, totodată, întind mîna după arma atomică, care să-i transforme în „supraoameni" capabili să ne zdrobească. In vorbe, ei iau apărarea Occidentului, dar în fapt rămîn ceea ce au fost întotdeauna — profascişti.

Politica noastră este o nebunie deliberată, care poate transforma New Yorkul şi San Francisco în sinistre Hiroşime".

Intr-o scrisoare adresată ziarului „New York World Telegramm and sun", Hammilton Fish, fost membru al Congresului, scrie: „Sîntem cuprinşi de isterie războinică. Dar aceasta nu a redus la tăcere majoritatea covîrşitoare a poporului american pe care îl revoltă pînă şi gîndul că ar putea izbucni un război nuclear din pricina Berlinului".

La Saint Louis (statul Missouri) studenţii de la Universitatea din Washington au postat pichete în faţa centrului de recrutare din acest oraş. Ei purtau pancarte cu lozinci: „Tratative şi nu mobilizare", „Domnule Kennedy, nu poate exista un răspuns militar la problema Berlinului".

In loc să asculte de glasul raţiunii şi să treacă la rezolvarea paşnică a problemei germane pe baza tratativelor, potrivit propunerilor făcute de ţările socialiste, înlăturînd astfel primejdia unui nou război, guvernele puterilor occidentale răspund cu intensificarea pregătirilor militare. Ele răspund cu aţîţarea isteriei de război şi cu ameninţarea de a folosi forţa militară.

Puterile occidentale nu numai că nu au depus eforturi în vederea normalizării situaţiei, în Berlinul occidental, dar continuă să-l folosească intens, ca centru de activitate subversivă împotriva R. D. Germane şi a tuturor celorlalte ţări ale comunităţii socialiste. Cu sprijinul puterilor occidentale, în Germania occidentală s-a intensificat activitatea revanşardă şi de provocaţiuni împotriva R.D. Germane.

În interesul păcii şi al securităţii germane, acest lucru nu mai putea fi îngăduit. Potrivit hotărîrii Comitetului Politic Consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varşovia, Consiliul de Miniştri al R.D. Germane a hotărît să adopte o seamă de măsuri pentru asigurarea păcii în Europa, pentru apărarea Republicii Democrate Germane şi în interesul securităţii statelor lagărului socialist. „Pentru împiedicarea activităţii ostile a forţelor revanşarde şi militariste din Germania occidentală şi Berlinul occidental, se introduce la graniţele Republicii Democrate Germane, inclusiv la graniţa cu sectoarele occidentale ale marelui Berlin, controlul care se exercită de obicei la graniţele oricărui stat suveran. La graniţele Berlinului occidental trebuie să se asigure o pază de nădejde şi un control eficient pentru a închide calea activităţii subversive. Cetăţenii Republicii Democrate Germane pot trece aceste graniţe numai cu aprobarea specială. Atît timp cît Berlinul occidental nu este transformat într-un oraş liber, neutru şi demilitarizat, cetăţenii capitalei R. D. Germane au nevoie pentru trecerea graniţei spre Berlinul occidental de o aprobare specială. Cetăţenii paşnici din Berlinul occidental pot vizita capitala Republicii Democrate Germane (Berlinul democrat) pe baza prezentării buletinului de identitate din Berlinul occidental. Politicienilor revanşarzi şi agenţilor militarismului vest-german le este interzisă intrarea pe teritoriul capitalei R. D. Germane (Berlinul democrat). In ceea ce priveşte vizitarea Berlinului democrat de către cetăţenii Republicii Federale Germane continuă să rămînă în vigoare dispoziţiile de control de pînă acum. Aceste dispoziţii nu se referă la vizitele cetăţenilor altor state în capitala Republicii Democrate Germane.

Pentru călătoriile cetăţenilor Berlinului occidental în străinătate pe căile de comunicaţie ale Republicii Democrate Germane rămîn valabile în continuare dispoziţiile de pînă acum.

Această Hotărîre nu modifică de loc dispoziţiile de pînă acum în ce priveşte comunicaţiile de tranzit prin R. D. Germană între Berlinul occidental şi Germania occidentală.

Ministrul Afacerilor Interne, ministrul Transporturilor şi primarul general al Marelui Berlin sînt însărcinaţi să ia măsurile necesare pentru aducerea la îndeplinire a acestei Hotărîri.

Această Hotărîre cu privire la măsurile de asigurare a păcii, de apărare a Republicii Democrate Germane, în special a capitalei ei, Berlin, şi de asigurare a securităţii celorlalte state socialiste, rămîne în vigoare pînă la încheierea Tratatului de Pace cu Germania".

Măsurile luate de guvernul Republicii Democrate Germane constituie un început bun, pentru asigurarea păcii în această parte a lumii. In interesul păcii, popoarele din întreaga lume sînt chemate să-şi întărească vigilenţa.

Pe unde au trecut colonialiştii

Un vechi proverb african spune că pe unde trec colonialiştii dispare şi iarba.

De data aceasta, colonialiştii francezi au încercat să demonstreze la Bizerta că, dacă, într-adevăr, sub tălpile lor dispare iarba, apar şi se înmulţesc în schimb mormintele.

Informaţiile, reportajele şi telegramele de presă sosite din Tunis, dezvăluie grozăviile provocate de trupele de paraşutişti, criminalii din Legiunea Străină, care au folosit cele mai crude metode hitleriste.

În oraşul Tunis, guvernul tunisian a încartiruit în şcoli şi spitale peste 3.000 de refugiaţi din Bizerta, supravieţuitori ai urgiei de foc şi oţel. Relatările lor sînt de neînchipuit: familii întregi decimate, îngropate sub dărîmăturile caselor; cetăţeni paşnici, prinşi de patrulele paraşutiştilor, au fost împunşi cu baioneta, spînzuraţi de picioare, însemnaţi cu vîrful pumnalului pe piept.

La centrul de refugiaţi din Khaznadar sînt 1.300 de persoane. Aceştia nici nu mai pot povesti chinurile la care au fost supuşi. Ei murmură blesteme împotriva cerului de unde avioanele asasine au semănat moartea, împotriva trupelor colonialiste care au ucis, schingiuit, jefuit şi siluit, fără a ţine seama de vîrstă şi de cel mai mic respect faţă de civilizaţie şi umanitate.

La centrul de refugiaţi din Ariana sînt 634 de persoane printre care numeroşi copii. Pe aceştia din urmă, cîţiva pedagogi încearcă prin jocuri şi povestiri să-i facă să uite. Dar privirile triste ale copiilor rămîn pierdute. Le sînt gîndurile la grozăviile prin care au trecut, la mama, tatăl, sau sora ucişi de colonialiştii francezi.

Un bărbat încă tînăr se adresează medicului:

— Daţi-mi ceva de lucru. Stînd fără ocupaţie înnebunesc. Tot timpul simt în nări mirosul cadavrelor... Al familiei mele ucise sub bombardament...

— M-am dus să cumpăr ceva de mîncare pentru copii. Pe cel mai mic l-am lăsat acasă, relatează o femeie din Bizerta. Cînd m-am reîntors — nu trecuse nici o oră — strada era înconjurată de paraşutişti care trăgeau în trecători, trăgeau prin ferestre, devastau, jefuiau, violau femeile...

★

Tunisul este un stat independent. Împotriva voinţei guvernului tunisian şi a întregului popor, colonialiştii francezi deţin o bază militară la Bizerta. Atrocităţile săvîrşite de trupele franceze, în special de grupurile de paraşutişti, formate din foştii subofiţeri şi ofiţeri hitlerişti, eliberaţi din lagărele şi închisorile din Franţa cu preţul intrării în Legiunea Străină, întrec orice imaginaţie. Aşa a fost şi în 1936—1939 în timpul războiului civil din Spania, cînd „voluntarii" hitlerişti ucideau fără milă cetăţenii spanioli, antrenîndu-se pentru ororile pe care le-au făptuit mai tîrziu aproape în întreaga Europă.

De data aceasta însă, forţele reacţionare, mercenarii bancherilor şi ai marilor trusturi nu-şi mai pot face de cap.

Popoarele din lumea întreagă înfierează şi frînează pornirile sălbatice ale colonialiştilor francezi şi ale tuturor celor care încearcă să tragă omenirea în negrele vremuri din trecut. Convocarea unei sesiuni speciale, la 21 august a.c., a Adunării Generale O.N.U. pentru a lua în discuţie agresiunea franceză împotriva Tunisiei, arată încă o dată că hrăpăreţii colonialişti nu-şi mai pot face de cap.

ANTON ALEXE

SCURTE ŞTIRI

● Agenţia France Presse anunţă că în noaptea de 11 spre 12 august, a avut loc o tentativă de lovitură de stat împotriva guvernului condus de Arturo Frondizi. In dimineaţa zilei de 12 august, preşedinţia Republicii Argentina a dat publicităţii un comunicat în care se arăta că încercarea de lovitură de stat a eşuat.

Agenţia U.P.I. precizează că cei ce au pus la cale lovitura de stat sînt „ofiţeri ultranaţionalişti şi anticomunişti"

● Anastas Mikoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a părăsit Moscova plecînd în Japonia cu prilejul apropiatei deschideri la Tokio a unei expoziţii industriale sovietice.

● Asociaţia internaţională „Omul în Cosmos" a emis o medalie în cinstea lui Iuri Gagarin. Pe una din feţele medaliei se află efigia lui Gagarin şi numele lui scris în limbile italiană şi rusă, iar pe reversul ei este înfăţişat globul pămîntesc cu orbita navei „Vostok".

● La 11 august preşedintele Kennedy a emis un ordin prin care dă dreptul Ministerului de Război de a chema soldaţi şi ofiţeri în serviciul activ şi de a prelungi durata serviciului militar. Ordinul dă dreptul Ministerului de Război să cheme pe termen pînă la 1 an circa 250.000 de soldaţi şi ofiţeri de rezervă.

● Un numeros grup de muncitori şi tehnicieni greci, care lucrează în instituţiile americane şi la bazele militare americane din Grecia, a înaintat tribunalului din Atena o plîngere împotriva încălcării de către americani a celor mai elementare condiţii de muncă şi împotriva comportării lor brutale cu muncitorii.

● Guvernul francez a anulat hotărîrea cu privire la încetarea unilaterală a operaţiunilor militare, adoptată la 20 mai, în momentul începerii tratativelor franco-algeriene la Evian.

● La 11 august a luat sfîrşit procesul foştilor conducători ai Turciei în care sînt implicaţi fostul preşedinte C. Bayar, fostul prim-ministru A. Menderes şi membrii guvernului său precum şi foştii conducători ai partidului democrat. Preşedintele tribunalului, Salim Başol, a declarat că la 14 august tribunalul va anunţa ziua pronunţării sentinţei în procesul lui Bayar, Menderes şi al celorlalţi acuzaţi.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"